

คู่มือเตรียมสอบ

ความรู้เพื่อขอรับใบอนุญาต

ต่อแทน-นายหน้าประกันวินาศภัย

วิชาประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการประกันภัย

วิชาพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2551

วิชาความรู้เกี่ยวกับการประกันภัยต่อ(ประกันวินาศภัย)

ด้วยความปรารถนาดี
www.mittare.info

5. ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ "ราคาแห่งประมูลประกันภัย" หมายความว่าถึง
- ราคาของวัตถุที่เอาประกันภัย
  - ราคาของวัตถุที่เอาประกันภัย หักด้วยราคาความเสื่อมสภาพ
  - ราคาของส่วนได้เสียที่กำหนดไว้ในสัญญาประกันภัย
  - ราคาที่จะได้รับการชดใช้เมื่อเกิดความเสียหาย
6. ข้อใดไม่ถูกต้องตามกฎหมายในกรณีที่ได้ทำประกันภัยทรัพย์สินเดียวกันหลายบริษัทประกันภัย
- ผู้เอาประกันภัย จะได้รับการชดใช้จากแต่ละบริษัทประกันภัยเท่า ๆ กัน
  - ผู้เอาประกันภัย จะได้รับการชดใช้ทั้งหมดตามจำนวนที่ตนได้รับความเสียหายจริง
  - ผู้รับประกันภัย จะต้องทำการชดใช้แบ่งตามสัดส่วนที่ตนได้รับประกันภัยไว้
  - ผู้รับประกันภัย จะต้องทำการชดใช้ก่อนหลังตามลำดับวันเวลาการรับประกันภัย
7. นายสายเช่าตึก 2 ชั้น ซึ่งมีมูลค่า 1.200.000 บาท ของนายสิงห์ในราคาเดือนละ 10.000 บาท นายสายได้ทำประกันอัคคีภัยตึกที่เช่าไว้กับบริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด ในวงเงินเอาประกันภัย 800.000 บาท ต่อมาอีก 1 เดือน ได้ทำประกันอัคคีภัยตึกดังกล่าวกับบริษัท ส่องแสงประกันภัย จำกัด อีก 400.000 บาท รวมทั้งเฟอร์นิเจอร์อีกในวงเงิน 100.000 บาท โดยทั้ง 2 กรมธรรม์มีนายสายเป็นผู้เอาประกันภัยและผู้รับประโยชน์ ต่อมาเกิดไฟฟ้าลัดวงจรไฟไหม้เสียหายตึกชั้น 2 ราคาที่ประเมินความเสียหายเป็นเงิน 200.000 บาท โดยเฟอร์นิเจอร์เสียหาย 20.000 บาท นายสายจะได้รับค่าสินไหมทดแทนอย่างไร
- ได้รับจากบริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด 200.000 บาท ได้รับค่าเสียหายเฟอร์นิเจอร์จากบริษัท ส่องแสงประกันภัย จำกัด อีก 20.000 บาท
  - ได้รับจากบริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด 150.000 บาท ได้รับค่าเสียหายจากบริษัท ส่องแสงประกันภัย จำกัด เป็นค่าตึก 50.000 บาท ค่าเฟอร์นิเจอร์อีก 20.000 บาท
  - ได้รับค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าเสียหายเฟอร์นิเจอร์จากบริษัท ส่องแสงประกันภัย จำกัด 20.000 บาท
  - ไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทนใด ๆ เลย
8. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยตามประมวลแพ่งและพาณิชย์
- หลักสุจริตต่อกันอย่างยิ่ง
  - หลักส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย
  - หลักการรับช่วงสิทธิ์
  - หลักการโอนสิทธิ์

9. กรมธรรม์ประกันภัยกฎหมายกำหนดให้มีรายการดังต่อไปนี้เสมอ
- ก. ราคาแห่งมูลประกันภัย
  - ข. วัตถุประสงค์เอาประกันภัย
  - ค. ชื่อผู้รับประกันภัย
  - ง. ถูกเฉพาะข้อ ข และข้อ ค.
10. สัญญาประกันภัยมีบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ฝ่าย คือ
- ก. ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประกันภัย และผู้ชำระเบี้ยประกันภัย
  - ข. ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประกันภัย และตัวแทนนายหน้าประกันภัย
  - ค. ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประกันภัย และผู้ขอเอาประกันภัย
  - ง. ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประกันภัย และผู้รับประกันภัย
11. บุคคลภายนอกในกรณีการประกันภัยค้ำจุน หมายถึง
- ก. บุคคลทุกคนที่มีใช้ผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัย
  - ข. บุคคลที่มีใช้คนในครอบครัวของผู้เอาประกันภัย
  - ค. บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของผู้เอาประกันภัย
  - ง. ถูกทุกข้อ
12. ลักษณะของสัญญาประกันภัย เป็นสัญญาประเภทใด
- ก. เป็นสัญญาต่างตอบแทน
  - ข. เป็นสัญญาที่ต้องลงลายมือชื่อทั้ง 2 ฝ่าย
  - ค. เป็นสัญญาที่ต้องมีการรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก
  - ง. ถูกทุกข้อ
13. วัตถุประสงค์ไปนี้สิ่งใดเอาประกันภัยไม่ได้
- ก. ความซื่อสัตย์สุจริตของมนุษย์
  - ข. ความประมาทเลินเล่อของมนุษย์
  - ค. ความรับผิดชอบในวิชาชีพซึ่งต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะ
  - ง. ไม่มีข้อใดถูก
14. โฉนดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หมายถึง
- ก. การกระทำที่ใช้บังคับได้ตามกฎหมายจนกว่าจะถูกบอกล้างสัญญา
  - ข. การกระทำที่เสียเปล่ามาแต่ต้นไม่มีผลบังคับได้เลย
  - ค. การกระทำที่ถือได้ว่าขัดต่อกฎหมาย ถือว่าไม่มีการแสดงเจตนา
  - ง. การกระทำที่สมบูรณ์เฉพาะบางส่วนจนกว่าจะให้ได้ยابัน

15. คำว่า “ผู้เอาประกันภัย” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หมายถึง
- ก. คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะส่งเบี้ยประกันภัย
  - ข. คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
  - ค. บุคคลผู้จะพึงได้รับค่าสินไหมทดแทน
  - ง. บุคคลผู้จะพึงได้รับเบี้ยประกันภัย
16. ผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประโยชน์จะเป็นบุคคลเดียวกันได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
- ก. ได้ เพราะกฎหมายระบุไว้
  - ข. ไม่ได้ เพราะกฎหมายห้ามไว้
  - ค. ไม่ได้ เพราะไม่ถูกต้องตามหลักการประกันภัย
  - ง. ได้หรือไม่แล้วแต่บริษัทประกันภัยจะอนุมัติให้เป็นราย ๆ ไป
17. คำว่า “ผู้รับประกันภัย” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หมายความว่า
- ก. คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือใช้เงินจำนวนหนึ่งให้
  - ข. ตัวแทนประกันภัยผู้ได้รับมอบอำนาจจากบริษัท
  - ค. คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะส่งเบี้ยประกันภัย
  - ง. บุคคลผู้จะพึงได้รับค่าสินไหมทดแทน
18. คู่สัญญาฝ่ายซึ่งตกลงจะส่งเบี้ยประกันภัย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรียกว่า
- ก. ผู้รับประโยชน์
  - ข. ผู้เอาประกันภัย
  - ค. ผู้รับประกันภัย
  - ง. ถูกทุกข้อ
19. สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาที่มีการตกลงระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย คือ
- ก. ผู้รับประกันภัยฝ่ายหนึ่งกับผู้รับประโยชน์ฝ่ายหนึ่ง
  - ข. ผู้รับประกันภัยฝ่ายหนึ่งกับผู้เอาประกันภัยฝ่ายหนึ่ง
  - ค. ผู้รับประกันภัยฝ่ายหนึ่งกับตัวแทนประกันภัยฝ่ายหนึ่ง
  - ง. ผู้รับประกันภัยฝ่ายหนึ่งกับนายหน้าประกันภัยฝ่ายหนึ่ง
20. คำว่า “ผู้มีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย” ตามความหมายของการประกันภัย หมายถึง
- ก. บุคคลที่เป็นทายาทโดยธรรมของผู้เอาประกันภัย
  - ข. บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการเอาประกันภัย
  - ค. บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
  - ง. ถูกทุกข้อ

21. สัญญาประกันภัยจะมีผลผูกพันคู่สัญญาต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย ขณะที่ทำสัญญาประกันภัย ถูกต้องหรือไม่

- ก. ถูกต้อง เพราะกฎหมายบัญญัติไว้
- ข. ไม่ถูกต้อง เพราะบางเรื่องกฎหมายกำหนดให้ทำได้
- ค. ไม่ถูกต้อง เพราะผู้เอาประกันภัยไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยไว้
- ง. ไม่ถูกต้อง เพราะผู้เอาประกันภัยมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยภายหลังทำสัญญาได้

22. คำกล่าวที่ว่า สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาต่างตอบแทน ถูกหรือไม่

- ก. ไม่ถูก เพราะเป็นหน้าที่ฝ่ายเดียวของผู้รับประกันภัยที่จะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน
- ข. ถูก เพราะผู้รับประกันภัยมีหน้าที่จ่ายสินไหมทดแทน และผู้เอาประกันภัยมีหน้าที่จ่ายเบี้ยประกันภัย
- ค. ไม่ถูก เพราะเป็นสัญญาฝ่ายเดียว
- ง. ไม่ถูก เพราะเป็นสัญญาระหว่างผู้รับประกันภัย ผู้เอาประกันภัย และผู้รับประกันภัย

23. สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาต่างตอบแทน หมายความว่า

- ก. ผู้เอาประกันภัยมีหน้าที่ต้องส่งเบี้ยประกันภัย แต่ผู้รับประกันภัยไม่มีหน้าที่ใด ๆ
- ข. ผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ต้องใช้จำนวนเงินเอาประกันภัยตามที่ได้กำหนดไว้ แต่ผู้เอาประกันภัยไม่มีหน้าที่ใด ๆ
- ค. ผู้เอาประกันภัยมีหน้าที่ต้องส่งเบี้ยประกันภัยตามที่กำหนดไว้และผู้รับประกันภัยมีหน้าที่จ่ายค่าสินไหมทดแทน
- ง. ถูกเฉพาะข้อ ข. และข้อ ค.

24. สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาซึ่งต้องอาศัยความซื่อสัตย์สุจริต คำกล่าวนี้ท่านเห็นว่า ถูกต้องหรือไม่

- ก. ถูกต้อง
- ข. ไม่ถูกต้อง
- ค. ไม่จำเป็นต้องอาศัยความซื่อสัตย์สุจริต
- ง. เป็นหน้าที่ของผู้รับประกันภัยที่ต้องใช้ความระมัดระวังเอาเอง

30. กรมธรรม์ประกันภัยจะต้องมีข้อความระบุชื่อผู้รับประกันภัยไว้เสมอหรือไม่
- ก. จะต้องระบุชื่อผู้รับประกันภัยไว้เสมอ
  - ข. จะมีหรือไม่แล้วแต่ผู้เอาประกันภัย
  - ค. จะมีหรือไม่แล้วแต่เงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันภัย
  - ง. จะต้องระบุชื่อเพราะกฎหมายกำหนดไว้
31. กรมธรรม์ประกันภัยที่ผู้รับประกันภัยต้องส่งมอบให้กับผู้เอาประกันภัยนั้น
- ก. ต้องมีเนื้อความต้องตามสัญญาประกันภัย
  - ข. ไม่จำเป็นต้องมีเนื้อความต้องตามสัญญาประกันภัย
  - ค. จะมีเนื้อความต้องตามสัญญาประกันภัยหรือไม่ก็ได้
  - ง. จะมีเนื้อความอย่างไรก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ผู้รับประกันภัยจะเห็นสมควร
32. กรมธรรม์ประกันภัยต้องมีรายการดังต่อไปนี้ด้วยเสมอ คือ
- ก. ชื่อหรือยี่ห้อของผู้รับประกันภัย
  - ข. ชื่อหรือยี่ห้อของผู้เอาประกันภัย
  - ค. ราคาแห่งมูลค่าประกันภัย
  - ง. ถูกเฉพาะข้อ ก. และข้อ ข.
33. ระยะเวลาในการบอกล้างโมฆียะ กรณีไม่เปิดเผยข้อความจริงและแถลงข้อความเท็จ คือ
- ก. 1 ปี นับแต่ทำสัญญาประกันภัย
  - ข. 2 ปี นับแต่ทำสัญญาประกันภัย
  - ค. 1 เดือน นับแต่ทราบมูลเหตุจะบอกล้างได้
  - ง. ถูกทุกข้อ
34. เหตุการณ์ข้อใดแสดงว่า บริษัทประกันภัยได้ให้คุ้มครองตามสัญญาประกันภัยแล้ว
- ก. นายสุขโทรแจ้งบริษัท แสงฟ้าประกันภัย จำกัด ขอประกันภัยรถยนต์โดยแจ้งรายละเอียดของรถและบริษัทประกันภัยได้แจ้งเลขที่การรับประกันภัยให้นายสุขทราบ โดยนายสุขยังมีได้จ่ายเบี้ยประกันภัย
  - ข. นายกล้ากรอกใบคำขอเอาประกันชีวิตและชำระเบี้ยประกันภัยที่บริษัท ไชยชัยประกันชีวิต จำกัด
  - ค. นายคสาวได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากบริษัทประกันชีวิตว่าอินดีรับประกันชีวิตให้ โดยต้องเสียเบี้ยประกันภัยอีก 200 บาท
  - ง. นายชันได้รับอนุมัติให้กู้เงินจากธนาคาร ซึ่งธนาคารได้มีสัญญากับบริษัท เพิ่มสุขประกันชีวิต จำกัด ให้รับประกันชีวิตแก่ลูกค้าธนาคารเพื่อคุ้มครองหนี้ โดยมิธนาคารผู้รับประกัน

35. ตามสัญญาประกันภัยเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องให้กับผู้รับประกันภัย เรียกว่า
- ก. ค่าสินไหมทดแทน
  - ข. ดอกเบี้ย
  - ค. เบี้ยประกันภัย
  - ง. ค่าธรรมเนียม
36. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติว่า กรมธรรม์ประกันภัยที่ผู้รับประกันภัยต้องส่งมอบให้กับผู้เอาประกันภัย ต้องระบุวันทำสัญญาประกันภัยด้วย "วันทำสัญญาประกันภัย" หมายถึง
- ก. วันที่สัญญาประกันภัยเกิดขึ้น
  - ข. วันที่ผู้เอาประกันภัยกรอกใบคำขอเอาประกันภัย
  - ค. วันที่ตัวแทนประกันภัยเสนอขายกรมธรรม์ประกันวินาศภัย
  - ง. วันที่ตัวแทนประกันภัยได้รับเบี้ยประกันภัยงวดแรกจากผู้เอาประกันภัย
37. สัญญาประกันภัย มีผลเกิดขึ้นเมื่อใด
- ก. บริษัทประกันภัยตกลงรับประกันภัย
  - ข. ผู้จัดการสาขาทราบเรื่องการประกันภัย
  - ค. ตัวแทนประกันภัยรับเงินจากผู้เอาประกันภัย
  - ง. ได้มีการส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย
38. กรมธรรม์ประกันภัย มีผลยกเลิกเมื่อใด
- ก. ผู้รับประโยชน์บอกเลิกสัญญาประกันภัย
  - ข. ผู้เอาประกันภัยบอกเลิกสัญญาประกันภัย
  - ค. ผู้เอาประกันภัยไม่ชำระเบี้ยประกันภัยภายใน 30 วัน
  - ง. ผู้เอาประกันภัยตาย
39. อายุความฟ้องร้องตามสัญญาประกันวินาศภัย มีระยะเวลาเท่าใด
- ก. 2 ปี
  - ข. 1 ปี
  - ค. 6 เดือน
  - ง. 3 เดือน

40. อายุความฟ้องเรียกค่าเบี่ยงประกันภัยตามสัญญาประกันวินาศภัย มีระยะเวลาเท่าใด
- ก. 1 ปี
  - ข. 3 เดือน
  - ค. 6 เดือน
  - ง. 2 ปี
41. คำว่า "ค่าสินไหมทดแทน" หมายถึง
- ก. ค่าเสียหายที่จะต้องจ่ายตามสัญญาประกันวินาศภัย
  - ข. ค่าเบี้ยประกันภัย
  - ค. ราคาทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
  - ง. จำนวนเงินเอาประกันภัย
42. ผู้เอาประกันภัยบอกเลิกสัญญาประกันภัยเมื่อใด
- ก. ผู้รับประกันภัยล้มละลาย
  - ข. ผู้รับประกันภัยไม่ส่งกรมธรรม์ประกันภัยให้
  - ค. ผู้เอาประกันภัยไม่ส่งเบี้ยประกันภัย
  - ง. บอกเลิกเมื่อใดก็ได้
43. ผู้รับประกันภัยรับช่วงสิทธิ์ได้ในกรณีใด
- ก. วินาศภัยอันเกิดจากการกระทำผิดของบุคคลภายนอก
  - ข. วินาศภัยเกิดจากการกระทำผิดของผู้เอาประกันภัย
  - ค. วินาศภัยเกิดจากการกระทำผิดของผู้รับประโยชน์
  - ง. ถูกทุกข้อ
44. เบี้ยประกันภัย หมายถึง
- ก. จำนวนเงินที่เอาประกันภัย
  - ข. เงินค่าเสียหาย
  - ค. เงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องจ่ายให้ผู้รับประกันภัย
  - ง. เงินค่านำเบี้ย
45. สัญญาประกันภัยสิ้นสุดบังคับเมื่อใด
- ก. ผู้รับประกันภัยล้มละลาย
  - ข. ผู้เอาประกันภัยตาย
  - ค. ผู้รับประโยชน์ตาย
  - ง. ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยบอกเลิกสัญญาประกันภัย

46. นายเก่งสั่งให้นายรัฐถูกจ้างขับรถซึ่งเอาประกันภัยไว้กับบริษัท โชคดีประกันภัย จำกัด ไปส่งสินค้า ปรากฏว่ารถคันดังกล่าวได้ชนบ้านนายหน้อยได้รับความเสียหาย นายหน้อย มีสิทธิเรียกร้องจากผู้ใดบ้าง
- ก. นายเก่ง
ข. นายรัฐ
ค. บริษัท โชคดีประกันภัย จำกัด
ง. ถูกทุกข้อ
47. ผู้เอาประกันภัยจะบอกเลิกสัญญาประกันภัยกับใครได้บ้าง
- ก. ตัวแทนประกันภัย
ข. ผู้จัดการสาขา
ค. ผู้รับประกันภัย
ง. สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
48. กรณีใดบ้างที่ผู้รับประกันภัยบอกล้างสัญญาประกันภัยไม่ได้
- ก. ผู้เอาประกันภัยไม่เปิดเผยข้อความจริงในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญของสัญญา
ข. ผู้เอาประกันภัยแถลงข้อความอันเป็นเท็จในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญของสัญญา
ค. บริษัทรู้ข้อเท็จจริงนั้นอยู่ก่อนแล้ว แต่ยังสามารถรับประกันภัยไว้
ง. ไม่มีข้อถูก
49. วัตถุประสงค์ที่เอาประกันภัยได้คือข้อใด
- ก. บุคคล
ข. ทรัพย์สิน
ค. ความรับผิดชอบตามกฎหมาย
ง. ถูกทุกข้อ
50. สัญญาประกันภัยคำจูนคือข้อใด
- ก. สัญญาประกันภัย ซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่าจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลอื่นคนหนึ่งในนามของผู้เอาประกันภัย
ข. สัญญาประกันภัย ซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่าจะชดใช้วัตถุประสงค์ที่เอาประกันภัย
ค. สัญญาประกันภัย ซึ่งผู้รับประกันภัยตกลงว่าจะชดใช้ความเสียหายของบุคคลภายนอก
ง. ถูกทุกข้อ

51. ผู้รับประกันภัยจำเป็นต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนตามข้อใด

ก. เพื่อจำนวนวินาศภัยอันแท้จริง

ข. เพื่อความบุบสลายอันเกิดแก่ทรัพย์สิน ซึ่งได้เอาประกันภัยไว้เพราะได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันความวินาศภัย

ค. เพื่อบรรดาค่าใช้จ่ายอันสมควร ซึ่งได้เสียไปเพื่อรักษาทรัพย์สินซึ่งเอาประกันภัยไว้ นั้นมิให้วินาศ

ง. ถูกทุกข้อ

52. การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกระทำได้ด้วยวิธี

ก. จ่ายเป็นตัวเงิน

ข. จัดซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพเดิม

ค. จัดการหาของทดแทน

ง. ถูกทุกข้อ

53. หน้าที่สำรวจความเสียหายเป็นหน้าที่ของใคร

ก. ผู้รับประกันภัย

ข. พนักงานสอบสวน

ค. ผู้เอาประกันภัย

ง. นายหน้าประกันภัย

54. การคืนเบี้ยประกันภัยจะกระทำได้ในกรณีใด

ก. ผู้รับประกันภัยบอกเลิกสัญญาประกันภัย

ข. ผู้เอาประกันภัยบอกเลิกสัญญาประกันภัย

ค. ผู้รับประกันภัยบอกเลิกสัญญาประกันภัย

ง. ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.

55. หลักการเฉลี่ยจะใช้ได้ ในกรณีใดบ้าง

ก. มีกรรมธรรม์ประกันภัยสองฉบับขึ้นไป

ข. คู่คุ้มครองวัตถุที่เอาประกันภัยชนิดเดียวกัน

ค. คู่คุ้มครองภัยชนิดเดียวกัน

ง. ถูกทุกข้อ

56. รายการใดที่อาจจะไม่ต้องระบุในกรมธรรม์ประกันภัยก็ได้
- วัตถุประสงค์เอาประกันภัย
  - จำนวนเงินที่เอาประกันภัย
  - วันทำสัญญาประกันภัย
  - ชื่อผู้รับประโยชน์
57. กรณีใดบ้างต่อไปนี้ที่สัญญาประกันภัยไม่คุ้มครอง
- ผู้เอาประกันภัยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง
  - ผู้เอาประกันภัยทุจริต
  - ผู้เอาประกันภัยไม่ชำระเบี้ยประกันภัย
  - ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.
58. สัญญาประกันภัยใดที่ผู้รับประกันภัยจะรับช่วงสิทธิ์ไม่ได้
- ประกันภัยรถยนต์
  - ประกันอัคคีภัย
  - ประกันภัยเบ็ดเตล็ด
  - ประกันชีวิต
59. สัญญาประกันภัยชำช้าอน ข้อใดที่ถือว่าทำพร้อมกัน
- ทำปีเดียวกัน
  - ทำเดือนเดียวกัน
  - ทำสัปดาห์เดียวกัน
  - ทำวันเดียวกัน
60. สัญญาประกันภัยใดที่ไม่ผูกพันคู่สัญญา
- สัญญาประกันภัยที่ผู้รับประกันภัยเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
  - สัญญาประกันภัยที่ผู้รับประกันภัยไม่มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
  - สัญญาประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
  - สัญญาประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยไม่มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
61. หลักการจ่ายค่าสินไหมทดแทนจะสัมพันธ์กับหลักการในข้อใดมากที่สุด
- หลักการชำระเบี้ยประกันภัย
  - หลักการคำนวณเบี้ยประกันภัย
  - หลักการรับช่วงสิทธิ์
  - หลักการชดใช้ค่าเสียหายตามจริงแต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย

62. การจ่ายค่าสินไหมทดแทนของผู้รับประกันภัยในกรณีใดบ้างไม่อาจรับช่วงสิทธิ์ได้
- ก. สำคัญผิดในการมีส่วนได้เสียในวัตถุที่เอาประกันภัย
  - ข. สำคัญผิดว่ากรมธรรม์ประกันภัยมีผลใช้บังคับในขณะที่เกิดวินาศภัย
  - ค. การจ่ายค่าสินไหมทดแทนโดยไม่มีความรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัย
  - ง. ถูกทุกข้อ
63. หลักสุจริตต่อกันอย่างยิ่งตามกฎหมายประกันภัย หมายถึงการกระทำของผู้ใด
- ก. ตัวแทนประกันภัย
  - ข. ผู้เอาประกันภัย
  - ค. ผู้รับประกันภัย
  - ง. นายหน้าประกันภัย
64. ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ของผู้เอาประกันภัย
- ก. เปิดเผยข้อความจริงในสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญของสัญญาประกันภัย
  - ข. ป้องกันทรัพย์สินมิให้เกิดความเสียหายตามที่สมควรจะต้องกระทำ
  - ค. บอกกล่าวการเกิดวินาศภัยในทันทีที่สามารถกระทำได้
  - ง. รับช่วงสิทธิ์ในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน
65. กฎหมายเกี่ยวกับการประกันภัยมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายใดมากที่สุด
- ก. การพนันขั้นต่อ
  - ข. ละเมิด
  - ค. ครอบครัว
  - ง. มรดก
66. บุคคลใดมีหน้าที่ชำระค่าเบี้ยประกันภัยตามกฎหมาย
- ก. ผู้รับประกันภัย
  - ข. ผู้รับประกันภัย
  - ค. บุคคลภายนอกผู้กระทำละเมิด
  - ง. ผู้เอาประกันภัย
67. บุคคลใดมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมาย
- ก. ผู้รับประกันภัย
  - ข. ตัวแทนประกันภัย
  - ค. ผู้รับประกันภัย
  - ง. นายหน้าประกันภัย

68. บุคคลใดมีสิทธิได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมาย
- ก. ผู้เอาประกันภัย
  - ข. ผู้รับประโยชน์
  - ค. ผู้เสียหาย
  - ง. ถูกทุกข้อ
69. ผู้เอาประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์เสียชีวิต สัญญาประกันภัยดังกล่าว สิ้นสุดหรือไม่
- ก. สิ้นสุด บริษัทประกันภัยต้องคืนค่าเบี้ยประกันภัย
  - ข. ไม่สิ้นสุด ตกทอดแก่ทายาทผู้รับโอนรถยนต์ดังกล่าว
  - ค. ผู้รับประกันภัยเป็นผู้พิจารณา
  - ง. ไม่มีข้อใดถูก
70. กรณีใดที่สัญญาประกันภัยไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา
- ก. ผู้เอาประกันภัยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง
  - ข. ผู้เอาประกันภัยจงใจทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
  - ค. ผู้เอาประกันภัยไม่มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
  - ง. ถูกทุกข้อ
71. กรณีใดที่ผู้รับประกันภัยทรัพย์สินไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัย
- ก. ผู้เอาประกันภัยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
  - ข. บุคคลภายนอกทุจริตทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
  - ค. บุคคลภายนอกจงใจทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
  - ง. ถูกทุกข้อ
72. กรณีใดที่ผู้รับประกันภัยรถยนต์ไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัย
- ก. ผู้เอาประกันภัยประมาทเลินเล่อทำให้รถยนต์เสียหาย
  - ข. ผู้รับประโยชน์ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้รถยนต์เสียหาย
  - ค. บุคคลภายนอกจงใจทำให้รถยนต์เสียหาย
  - ง. ถูกเฉพาะข้อ ก และข้อ ข.
73. กรณีใดที่ผู้รับประกันภัยทรัพย์สินไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัย
- ก. ผู้เอาประกันภัยประมาทเลินเล่อทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
  - ข. ผู้รับประโยชน์ประมาทเลินเล่อทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
  - ค. ผู้รับประโยชน์ทุจริตทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
  - ง. ถูกทุกข้อ

74. กรณีใดที่ผู้รับประกันภัยทรัพย์สินไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัย

- ก. ผู้เอาประกันภัยประมาณเงินแล้วทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
- ข. ผู้รับประกันภัยประมาณเงินแล้วทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
- ค. บุคคลภายนอกทุจริตทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
- ง. ผู้เอาประกันภัยทุจริตทำให้ทรัพย์สินเสียหาย

75. กรณีใดที่ผู้รับประกันภัยทรัพย์สินไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัย

- ก. ผู้เอาประกันภัยประมาณเงินแล้วอย่างร้ายแรงทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
- ข. ผู้รับประกันภัยทุจริตทำให้ทรัพย์สินเสียหาย
- ค. ผู้เอาประกันภัยทุจริตทำให้ทรัพย์สินเสียหาย

ง. ถูกทุกข้อ

76. สัญญาประกันภัยค้ำจุนคุ้มครองอะไร

- ก. คุ้มครองทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
- ข. คุ้มครองทรัพย์สินบุคคลภายนอก
- ค. คุ้มครองความรับผิดของผู้เอาประกันภัย
- ง. คุ้มครองความรับผิดของผู้รับประกันภัย

77. ตัวอย่างของความไม่สมประกอบในเนื้อวัสดุที่เอาประกันภัย คือข้อใด

- ก. อาคารถล่ม เนื่องจากสัดส่วนของปูนที่ไม่ได้มาตรฐาน
- ข. ม้วนหรือปอที่เก็บไว้ในโกดังถูกไฟไหม้ที่ลุกลามมาจากหญ้าแห้งที่ติดไฟนอกโกดัง เพราะโกดังไม่มีกำแพงกันไฟ
- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.
- ง. ผิดทั้งข้อ ก. และข้อ ข.

78. สัญญาประกันภัย มีลักษณะอย่างไร

- ก. เป็นสัญญาทางแพ่ง
- ข. เป็นสัญญาต่างตอบแทน
- ค. เป็นสัญญาที่ลงลายมือชื่อฝ่ายเดียว สามารถฟ้องร้องบังคับคดีได้

ง. ถูกทุกข้อ

79. ผู้เอาประกันภัยกับผู้รับประกันภัยจะเป็นบุคคลเดียวกันได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ได้ เพราะกฎหมายระบุไว้
- ข. ไม่ได้ เพราะกฎหมายห้ามไว้
- ค. ไม่ได้ เพราะไม่ถูกต้องตามหลักการประกันภัย
- ง. ได้หรือไม่แล้วแต่บริษัทจะอนุมัติให้เป็นราย ๆ ไป

80. ผู้รับประโยชน์ตามกฎหมายประกันภัยต้องมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยด้วยหรือไม่

- ก. ผู้รับประโยชน์จะเป็นใครก็ได้ ไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย
- ข. ต้องมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยเพราะกฎหมายกำหนดไว้
- ค. ถ้าไม่มีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัยสัญญาจะตกเป็นโมฆียะ
- ง. ไม่มีคำตอบข้อใดถูก

81. ลักษณะสำคัญของสัญญาประกันภัย คือ

- ก. ผู้เอาประกันภัยต้องมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย
- ข. ผู้เอาประกันภัยไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย
- ค. ผู้รับประโยชน์ต้องมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่เอาประกันภัย
- ง. เป็นสัญญาพินัยขันต่อว่าทรัพย์สินของผู้เอาประกันภัยจะเสียหายเมื่อใด

82. คำกล่าวที่ว่า "สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาต่างตอบแทน" ถูกต้องหรือไม่

- ก. ไม่ถูกต้อง
- ข. ถูกต้อง
- ค. ไม่ถูกต้อง เพราะที่ถูกต้องเป็นสัญญาฝ่ายเดียว
- ง. ไม่ถูกต้อง เพราะที่ถูกต้องเป็นสัญญาระหว่างผู้เอาประกันภัย ผู้รับประกันภัย และผู้รับประโยชน์

83. หลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัย คือ

- ก. ชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริง
- ข. ชดใช้ตามความเสียหายที่แท้จริงแต่ไม่เกินกว่าจำนวนเงินเอาประกันภัย
- ค. ชดใช้เป็นเงินจำนวนแน่นอนตามจำนวนเงินซึ่งเอาประกันภัยไว้
- ง. ชดใช้ตามที่ผู้รับประกันภัยเห็นสมควร

84. สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาต่างตอบแทน หมายความว่า

- ก. ผู้เอาประกันภัยมีหน้าที่ต้องส่งเบี้ยประกันภัย แต่ผู้รับประกันภัยไม่มีหน้าที่ใด ๆ
- ข. ผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้เอาประกันภัยไม่มีหน้าที่ใด ๆ
- ค. ผู้เอาประกันภัยมีหน้าที่ต้องส่งเบี้ยประกันภัย และขณะเดียวกันผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีวินาศภัยเกิดขึ้น
- ง. ถูกเฉพาะข้อ ข และข้อ ค.

85. สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาที่ต้องอาศัยความซื่อสัตย์สุจริตต่อกันอย่างยิ่ง ท่านเห็นว่า ถูกต้องหรือไม่

- ก. ถูกต้อง เพราะเป็นหน้าที่ของผู้เอาประกันภัย
- ข. ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นหน้าที่ของผู้รับประกันภัย
- ค. ถูกต้อง เพราะเป็นหน้าที่ของผู้รับประกันภัย
- ง. ไม่ถูกต้อง เพราะเป็นหน้าที่ของผู้รับประกันภัยที่ต้องระมัดระวังตนเอง

7. บัณฑิตวิชาชีพพระราชบัญญัติ

ประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม

โดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

จงเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

- การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการประกันวินาศภัยในประเทศไทย มีกฎหมายที่ใช้กำกับ คือ
  - พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551
  - พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551
  - พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510
  - ถูกทั้งข้อ ข. และข้อ ค.
- บริษัทที่จะประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยได้ จะต้องได้รับใบอนุญาตจาก
  - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
  - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี
  - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี
- นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 คือ
  - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
  - เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
  - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ปลัดกระทรวงการคลัง

4. บริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ จะตั้งสาขาของบริษัทเพื่อประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทยได้หรือไม่
- ก. ได้ โดยไม่ต้องขออนุญาต
  - ข. ได้ โดยต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
  - ค. ได้ โดยต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี
  - ง. ไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามไว้
5. บริษัทประกันวินาศภัย ซึ่งมีใช้สาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศจะเปิดสาขาได้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากใคร
- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
  - ข. นายทะเบียน
  - ค. ปลัดกระทรวงพาณิชย์
  - ง. ปลัดกระทรวงการคลัง
6. สาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศ ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทยแล้ว จะดำเนินการเปิดสาขาเพิ่มอีกได้หรือไม่
- ก. ได้ โดยต้องได้รับอนุญาตให้เปิดสาขาจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
  - ข. ได้ โดยต้องได้รับใบอนุญาตให้เปิดสาขาจากนายทะเบียน
  - ค. ไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามไว้
  - ง. ได้ โดยไม่ต้องขออนุญาต เพราะบริษัทประกันภัยมีสิทธิกระทำได้
7. พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการกำกับใคร
- ก. สาขาของบริษัทประกันวินาศภัย
  - ข. บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
  - ค. ตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัย
  - ง. ถูกทุกข้อ

8. บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย จะควบรวมกับบริษัทประกันวินาศภัยอื่นได้หรือไม่
- ก. ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากปลัดกระทรวงการคลัง
  - ข. ไม่ได้ เนื่องจากกฎหมายห้ามไว้
  - ค. ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน
  - ง. ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
9. บริษัท รุ่งฟ้าประกันชีวิต จำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจประกันชีวิต และบริษัท ทอแสงประกันภัย จำกัด ซึ่งประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ทั้งสองบริษัทประสงค์จะควบรวมบริษัทเข้าด้วยกันจะกระทำได้หรือไม่
- ก. ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงการคลัง
  - ข. ไม่ได้ เนื่องจากกฎหมายห้ามไว้
  - ค. ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ง. ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี
10. บริษัทประกันวินาศภัยต้องจัดสรรเงินสำรองไว้เพื่อ
- ก. เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัทประกันภัย
  - ข. เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน
  - ค. เงินสำรองเพื่อการอื่น ตามที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประกาศกำหนด
  - ง. ถูกทุกข้อ
11. คำว่า "ตัวแทนประกันวินาศภัย" ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 หมายความว่า
- ก. ผู้ซึ่งบริษัทประกันภัยมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันภัย
  - ข. ผู้ซึ่งชี้ช่อง หรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันภัย
  - ค. ผู้ซึ่งชี้ช่อง ให้บุคคลทำสัญญาประกันวินาศภัยกับบริษัทประกันภัย โดยหวังบำเหน็จเนื่องจากการนั้น
  - ง. ผู้ซึ่งจัดการ ให้บุคคลทำสัญญาประกันวินาศภัยกับบริษัทประกันภัย โดยหวังบำเหน็จเนื่องจากการนั้น

12. คำว่า “นายหน้าประกันวินาศภัย” ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 หมายความว่า
- ผู้ซึ่งบริษัทประกันภัยมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันภัย
  - ผู้ซึ่งชี้ช่อง หรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันภัย โดยกระทำเพื่อนำเงินเนื่องจากการนั้น
  - ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทประกันภัย โดยกระทำเพื่อหวังนำเงินเนื่องจากการนั้น
  - ผู้ซึ่งบริษัทมอบหมายให้มีอำนาจตกลงรับประกันภัยแทนบริษัทประกันภัย
13. บริษัทประกันภัยสามารถตั้งหรือมอบหมายบุคคลใดต่อไปนี้ให้เป็นผู้รับชำระเบี้ยประกันภัยแทนบริษัทประกันภัย
- ตัวแทนประกันวินาศภัย
  - นายหน้าประกันวินาศภัย
  - พนักงานของบริษัทประกันภัย ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน
  - ถูกทั้งข้อ ข. และข้อ ค.
14. ผู้ที่จะกระทำการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย จะต้องได้รับอนุญาต
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ปลัดกระทรวงพาณิชย์
  - นายทะเบียน
  - ปลัดกระทรวงการคลัง
15. ผู้ใดกระทำการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนต้องระวางโทษ
- จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
  - จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
  - จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
  - จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
16. นายเด่นซึ่งเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยแล้ว จะมาขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยอีกจะกระทำได้หรือไม่
- ได้ แต่ต้องขออนุญาตจากบริษัทประกันวินาศภัย
  - ไม่ได้ เพราะกฎหมายห้ามไว้
  - ได้ แต่ต้องขออนุญาตจากนายทะเบียน
  - ได้ แต่ต้องขออนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

17. ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ได้กำหนดคุณสมบัติเกี่ยวกับเรื่องอายุของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยไว้อย่างไร

- ก. ต้องมีอายุ 15 ปี
- ข. ต้องมีอายุ 18 ปี
- ค. ต้องมีอายุ 19 ปี

ง. บรรลุนิติภาวะ

18. ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยต่อไปนี้ ข้อใดถูกต้อง

- ก. เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ขอรับใบอนุญาต
- ข. บุคคลอื่นอาจยืมไปใช้เพื่อขอรับค่าบำเหน็จนายหน้าจากบริษัทประกันภัยได้
- ค. บุคคลอื่นอาจยืมไปแสดงต่อผู้เอาประกันภัยในการชักชวนให้มาทำสัญญาประกันภัยได้
- ง. บุคคลอื่นอาจยืมไปใช้เพื่อทำหน้าที่เป็นนายหน้าประกันวินาศภัยช่วงได้

19. บริษัทประกันวินาศภัย จะจ่ายค่าตอบแทนให้แก่บุคคลที่จะช่วยให้มีการทำสัญญาประกันวินาศภัย โดยบุคคลนั้นไม่ได้รับอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทประกันภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยได้หรือไม่

- ก. ได้ โดยไม่มีเงื่อนไข
- ข. ไม่ได้ เพราะกฎหมายห้ามไว้
- ค. ได้ ถ้าได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนเป็นราย ๆ ไป
- ง. ได้ ถ้าได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นราย ๆ ไป

20. ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการออกใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย คือ

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ข. ปลัดกระทรวงพาณิชย์
- ค. นายทะเบียน
- ง. ปลัดกระทรวงการคลัง

21. คำขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ต้องทำตามแบบที่บุคคลใดกำหนด

- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ข. ปลัดกระทรวงพาณิชย์
- ค. นายทะเบียน
- ง. ปลัดกระทรวงการคลัง

22. นายแดงอายุ 25 ปี มีสัญชาติไทย มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศมาเลเซีย ได้สอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยแล้ว จึงมายื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ดังนี้ นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยให้นายแดงได้หรือไม่
- ก. ไม่ได้ เนื่องจากกฎหมายกำหนดว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย
  - ข. ได้ โดยยื่นคำร้องขอผ่อนผันต่อนายทะเบียน
  - ค. ได้ โดยยื่นคำร้องขอผ่อนผันต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ง. ได้ เพราะกฎหมายไม่ได้บัญญัติว่าผู้ขอจะต้องมีภูมิลำเนาในประเทศไทย
23. ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดดังต่อไปนี้ และยังไม่พ้นโทษเกินกว่า 5 ปี จะทำให้ขาดคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย คือ
- ก. ลักทรัพย์
  - ข. ชิงทรัพย์
  - ค. ฆ่าคนตาย
  - ง. ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.
24. ข้อต่อไปนี้ ข้อใดเป็นเหตุให้ขาดคุณสมบัติในการขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
- ก. เป็นผู้ที่เคยถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกฐานฆ่าคนตาย
  - ข. เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
  - ค. เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย
  - ง. ถูกทั้งข้อ ข. และข้อ ค.
25. นายหน้าประกันวินาศภัยที่คงโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต จะต้องพ้นโทษมาแล้วกี่ปี จึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตนายหน้าประกันวินาศภัยได้อีก
- ก. หนึ่งปี
  - ข. สองปี
  - ค. สามปี
  - ง. ห้าปี
26. ข้อใดเป็นคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
- ก. บรรลุนิติภาวะ
  - ข. มีภูมิลำเนาในประเทศไทย
  - ค. ไม่เป็นตัวแทนประกันวินาศภัย
  - ง. ถูกทุกข้อ

27. ข้อต่อไปนี้เป็นข้อใดเป็นคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
- ก. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
  - ข. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในระยะเวลา 5 ปี ก่อนวันขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
  - ค. สอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยได้ตามหลักสูตรและวิธีการที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนด

ง. ถูกทุกข้อ

28. ผู้ที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยแล้ว จะต้องรอให้พ้นระยะเวลากี่ปี จึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้อีก
- ก. หนึ่งปี
  - ข. สองปี
  - ค. สามปี

ง. ห้าปี

29. นายเหลียงนายหน้าประกันวินาศภัยถูกศาลพิพากษาจำคุกฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาดังนี้ จะมีผลกระทบต่อใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของนายเหลียงหรือไม่
- ก. ไม่มีผลกระทบ เพราะไม่ใช่ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริต
  - ข. มีผลกระทบเป็นเหตุให้นายเหลียงไม่สามารถต่ออายุใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในปีถัดไปได้
  - ค. มีผลกระทบเป็นเหตุให้ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของนายเหลียงสิ้นสุดลงทันที นับแต่วันที่ศาลพิพากษา
  - ง. มีผลกระทบเป็นเหตุให้นายเหลียงมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของนายเหลียงได้

30. ข้อใดเป็นเหตุทำให้ขาดคุณสมบัติในการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย

ก. ถูกศาลพิพากษาจำคุกข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนา

ข. ศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย

ค. ป่วยเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง

ง. ถูกทุกข้อ

31. นางชมพู่จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ 4 จะขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
ได้หรือไม่
- ไม่ได้ เนื่องจากกฎหมายบัญญัติห้ามไว้
  - ได้ ถ้านายทะเบียนเห็นสมควร
  - ได้ ถ้าบริษัทประกันวินาศภัยที่ตนประสงค์จะเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยยินยอม
  - ได้ ถ้าสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยได้เพราะกฎหมายไม่ได้กำหนดห้ามไว้
และนางชมพู่ไม่ขาดคุณสมบัติข้ออื่น
32. บุคคลประเภทใดบ้างที่มีสิทธิขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้
- บุคคลธรรมดา
  - บริษัทจำกัด
  - บริษัทมหาชนจำกัด
  - ถูกทุกข้อ
33. นายสมชายประสงค์จะเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย และสอบความรู้เกี่ยวกับ
การประกันวินาศภัยได้ตามหลักสูตร และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัยกำหนดไว้แล้ว จึงมายื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้า
ประกันวินาศภัยต่อนายทะเบียน ในระหว่างที่ยังไม่ได้รับอนุญาตนายสมชายไปชี้ช่อง
หรือจัดการให้นางสาวสมหญิงทำสัญญาประกันวินาศภัยกับบริษัทเช่นนี้ นายสมชาย
จะมีความผิดหรือไม่
- ไม่มีความผิด เพราะถือว่าได้มีความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยอยู่แล้ว
  - ไม่มีความผิด เพราะได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไว้แล้ว
  - มีความผิด เพราะยังไม่ได้รับใบอนุญาต
  - ไม่มีความผิด เพราะสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยได้แล้ว
34. การยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ผู้ยื่นคำขอจะต้องดำเนินการ
อย่างไร
- ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทที่ผู้นั้นประสงค์จะเป็น
ตัวแทนประกันวินาศภัยต่อนายทะเบียน
  - ต้องมีหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทประกันภัยให้ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกัน
วินาศภัย แนบมาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาต
  - ใช้แบบฟอร์มคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด
  - จะต้องดำเนินการให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ก., ข. และ ค.

35. นายสมศักดิ์จะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย โดยไม่ระบุว่าเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทประกันภัยใด ดังนั้นจะทำได้หรือไม่
- ก. ได้ เพราะกฎหมายไม่ได้กำหนดไว้
  - ข. ได้ โดยขออนุญาตจากนายทะเบียน
  - ค. ได้ โดยแจ้งว่าเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทประกันภัยใดให้นายทะเบียนทราบในภายหลัง
  - ง. ไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดไว้
36. ตัวแทนประกันวินาศภัย จะรับเบี้ยประกันภัยในนามบริษัทประกันภัยได้หรือไม่
- ก. ได้ โดยไม่ต้องรับมอบอำนาจจากบริษัทประกันภัย
  - ข. ได้ โดยได้รับมอบอำนาจจากนายทะเบียน
  - ค. ได้ โดยได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทประกันภัย
  - ง. ไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามไว้
37. ตัวแทนประกันวินาศภัย จะทำสัญญาประกันวินาศภัยในนามบริษัทประกันภัยได้หรือไม่
- ก. ได้ โดยไม่ต้องรับมอบอำนาจจากบริษัทประกันภัย
  - ข. ได้ โดยได้รับมอบอำนาจจากนายทะเบียน
  - ค. ได้ โดยได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทประกันภัย
  - ง. ไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามไว้
38. ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดให้ตัวแทนประกันวินาศภัยต้องมีสำนักงานของตนเองหรือไม่
- ก. กำหนดไว้เพื่อเป็นการให้บริการประชาชน
  - ข. ไม่ได้กำหนดไว้
  - ค. แล้วแต่นายทะเบียนจะกำหนด
  - ง. กำหนดไว้โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

39. ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดให้ตัวแทนประกันวินาศภัยต้องจัดทำสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของตนหรือไม่

ก. ไม่ได้กำหนดไว้

ข. ต้องจัดทำ

ค. ต้องจัดทำเมื่อนายทะเบียนมีคำสั่ง

ง. ต้องจัดทำ เว้นแต่นายทะเบียนจะมีคำสั่ง

40. นางสาวปุ้มปุยเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ได้กระทำการรับเบี้ยประกันภัยในนามบริษัทประกันภัย โดยมีได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทประกันภัย จะโทษสถานใด

ก. จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข. จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ค. จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ง. จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

41. หนังสือมอบอำนาจให้นายหน้าประกันวินาศภัยรับเบี้ยประกันภัยแทนบริษัทประกันภัย ต้องทำตามแบบที่ผู้ใดกำหนด

ก. รัฐมนตรีกระทรวงการคลัง

ข. ปลัดกระทรวงพาณิชย์

ค. นายทะเบียน

ง. ปลัดกระทรวงการคลัง

42. นางสาวจุ่มเป็นพนักงานบริษัท เอ.บี.ซี ประกันภัย จำกัด บริษัทได้ออกบัตรประจำตัวพนักงานให้เก็บเบี้ยประกันภัยแต่นางสาวจุ่มยังไม่มีใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย นางสาวจุ่มจะมีสิทธิไปชักชวนให้นายดำทำสัญญาประกันวินาศภัยกับบริษัท เอ.บี.ซี. ประกันวินาศภัย จำกัด ได้หรือไม่

ก. มีสิทธิ เพราะมีบัตรประจำตัวพนักงานเก็บเบี้ยประกันภัยแล้ว

ข. มีสิทธิ เพราะเมื่อรับเบี้ยประกันภัยได้ ก็ย่อมชักชวนให้นายดำทำสัญญาประกันวินาศภัยทางบริษัทได้

ค. ไม่มีสิทธิ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามไว้

ง. มีสิทธิ ถ้าได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

43. ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย มีกำหนดอายุกี่ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตครั้งแรก
- ก. หนึ่งปี
- ข. สองปี
- ค. สามปี
- ง. สี่ปี
44. ผู้ใดได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย และได้ต่ออายุใบอนุญาตครบสองปีติดต่อกันแล้ว และได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตในปีต่อไป ใบอนุญาตที่ออกในครั้งต่อไปนี้จะมีกำหนดอายุกี่ปี
- ก. หนึ่งปี
- ข. สองปี
- ค. สามปี
- ง. สี่ปี
45. การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ผู้ขอจะต้องยื่นคำขอใบอนุญาตตามแบบที่ผู้ใดกำหนด
- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ข. ปลัดกระทรวงพาณิชย์
- ค. นายทะเบียน
- ง. ปลัดกระทรวงการคลัง
46. นายหน้าประกันวินาศภัยประสงค์จะยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตของตน จะต้องยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาที่วันก่อนที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุ
- ก. สิบห้าวัน
- ข. หนึ่งเดือน
- ค. สองเดือน
- ง. สามเดือน
47. นางแดงต้องการให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยแบบตลอดชีพเพื่อจะได้ไม่ต้องต่ออายุใบอนุญาต จะกระทำได้หรือไม่
- ก. ได้ แต่ต้องเสียค่าธรรมเนียมแบบอัตราพิเศษ
- ข. ได้ แต่ต้องขออนุญาตจากนายทะเบียน
- ค. ได้ แต่ต้องขออนุญาตจากรัฐมนตรี
- ง. ไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 มิได้บัญญัติไว้

48. นายหน้าประกันวินาศภัยที่ประสงค์จะยื่นคำขอต่อใบอนุญาตนายหน้าประกันวินาศภัย จะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อผู้ใด
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ปลัดกระทรวงพาณิชย์
  - นายทะเบียน
  - ปลัดกระทรวงการคลัง
49. ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยจะสิ้นสุดในกรณีใดบ้าง
- ขาดต่ออายุใบอนุญาต
  - ถูกเพิกถอนใบอนุญาต
  - ผู้ได้รับใบอนุญาตเสียชีวิต
  - ถูกทุกข้อ
50. ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย คือ
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ปลัดกระทรวงพาณิชย์
  - นายทะเบียน
  - ปลัดกระทรวงการคลัง
51. นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อปรากฏแก่นายทะเบียนว่า
- ผ่าฝืนพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551
  - ติดยาเสพติดให้โทษ
  - ถูกคำพิพากษาให้จำคุกข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนา
  - ถูกทุกข้อ
52. ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในกรณีที่นายหน้าประกันวินาศภัย
- กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551
  - ขาดคุณสมบัติในการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
  - ดำเนินงานทำให้เกิด หรืออาจทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ ตามกรมธรรม์ประกันภัยหรือประชาชน
  - ถูกทุกข้อ

53. เมื่อนายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของผู้ใดแล้ว นายทะเบียนจะต้องแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยให้ผู้นั้น ทราบหรือไม่

- ก. ต้องแจ้งให้ทราบ เพราะกฎหมายกำหนดไว้
- ข. ไม่ต้องแจ้งให้ทราบ
- ค. ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของนายทะเบียน
- ง. ไม่ต้องแจ้งให้ตัวแทนประกันวินาศภัยทราบ แต่แจ้งให้บริษัทประกันภัยที่ผู้นั้น เป็นตัวแทนประกันวินาศภัยทราบ

54. นายหน้าประกันวินาศภัยที่ถูกนายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกัน วินาศภัย อาจยื่นอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ภายในกำหนดเวลา

- ก. 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง
- ข. 30 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง
- ค. 60 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง
- ง. 90 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง

55. ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของนายทะเบียน คือ

- ก. ปลัดกระทรวงการคลัง
- ข. นายทะเบียน
- ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ง. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

56. ในกรณีที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมประกอบธุรกิจประกันภัยมีคำวินิจฉัยเห็นชอบ ด้วยกับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของผู้ถูกถอนใบอนุญาต ซึ่งได้อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต่อคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจประกันภัย บุคคลนั้นจะยื่นฎีกาต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต่อไปอีก หรือไม่

- ก. ได้ เพราะกฎหมายไม่ได้ห้ามไว้
- ข. ไม่ได้ เพราะกฎหมายบัญญัติคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม การประกอบธุรกิจประกันภัยให้เป็นที่สุด
- ค. ได้ ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นสมควรระงับไว้พิจารณา
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

57. กรมธรรม์ประกันภัยต้องมีลายมือชื่อของบุคคลใด
- ก. ต้องมีลายมือชื่อของผู้จัดการบริษัทประกันภัย
  - ข. ต้องมีลายมือชื่อของผู้ที่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือให้ลงลายมือชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยแทนบริษัทประกันภัย
  - ค. ต้องมีลายมือชื่อของกรรมการผู้มีอำนาจผูกพันบริษัทประกันภัย ตามที่ได้จดทะเบียนไว้ หรือผู้จัดการสาขาของบริษัทต่างประเทศ ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
  - ง. ต้องมีลายมือชื่อของผู้เอาประกันภัย
58. ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ในกรณีที่นายหน้าประกันวินาศภัยได้รวบรวมกรมธรรม์ประกันภัยจากบริษัทประกันภัย เพื่อส่งมอบให้แก่ผู้เอาประกันภัยในกรณีนี้ให้
- ก. สันนิษฐานว่า ผู้เอาประกันภัยรายนั้นได้ชำระเบี้ยประกันภัยแก่บริษัทประกันภัยแล้ว
  - ข. สันนิษฐานว่า ผู้เอาประกันภัยรายนั้นยังมิได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทประกันภัย
  - ค. ถือว่าผู้เอาประกันภัยรายนั้นได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทประกันภัยแล้ว
  - ง. ถือว่าผู้เอาประกันภัยรายนั้นยังมิได้ชำระเบี้ยประกันภัยให้แก่บริษัทประกันภัย
59. นายหน้าประกันวินาศภัยต้องเก็บรักษาสมุดทะเบียนและบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันวินาศภัยไว้ที่สำนักงานของนายหน้าประกันวินาศภัยไม่น้อยกว่ากี่ปี นับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียน
- ก. 2 ปี
  - ข. 3 ปี
  - ค. 4 ปี
  - ง. 5 ปี
60. ในกรณีที่บริษัทประกันภัยออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยมีแบบหรือข้อความแตกต่างไปจากแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้ว ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยจะมีสิทธิต่อบริษัทอย่างไรบ้าง
- ก. ไม่มีสิทธิใด ๆ เพราะถือว่าสัญญาประกันภัยเป็นโมฆะ
  - ข. มีสิทธิที่จะให้บริษัทประกันภัยปฏิบัติตามข้อตกลงตามแบบหรือข้อความกรมธรรม์ประกันภัยที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้ว
  - ค. มีสิทธิที่จะให้บริษัทประกันภัยปฏิบัติตามข้อตกลงตามแบบหรือข้อความกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทประกันภัยออกให้
  - ง. ถูกเฉพาะข้อ ข. และข้อ ค

61. สมุดทะเบียนและสมุดบัญชีเกี่ยวกับธุรกิจของนายหน้าประกันวินาศภัยในกรณีที่เป็นนิติบุคคลต้องทำตามแบบที่ผู้ใดกำหนด
- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ข. ปลัดกระทรวงพาณิชย์
  - ค. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
  - ง. ปลัดกระทรวงการคลัง
62. อัตราเบี้ยประกันภัยที่บริษัทประกันภัยกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจาก
- ก. นายทะเบียน
  - ข. ปลัดกระทรวงพาณิชย์
  - ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ง. ปลัดกระทรวงการคลัง
63. บริษัทประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยนั้น ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดให้
- ก. ต้องมีหลักทรัพย์ประกันวางไว้กับนายทะเบียนตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด
  - ข. ต้องดำรงไว้ซึ่งกองทุนตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด
  - ค. ต้องมีหลักทรัพย์ประกันวางไว้กับนายทะเบียนตามจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด
  - ง. ไม่ต้องมีหลักทรัพย์ประกันวางไว้กับนายทะเบียนและไม่ต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนแต่อย่างใด
64. หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทประกันภัยวางไว้กับนายทะเบียน มีวัตถุประสงค์
- ก. เพื่อให้เจ้าหนี้ของบริษัทประกันภัยยึดไปใช้หนี้เมื่อมีหนี้สิน
  - ข. เพื่อให้รัฐบาลยึดไปใช้หนี้ค่าภาษีอากร
  - ค. เพื่อให้ไว้ใช้จ่ายคืนผู้ถือหุ้นของบริษัทประกันภัยก่อนใครอื่น เมื่อผู้ถือหุ้นของบริษัทประกันภัยร้องขอ
  - ง. เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ในชั้นที่จะได้รับชำระหนี้เมื่อบริษัทประกันภัยเลิกกิจการ

65. เบี้ยประกันภัยที่บริษัทประกันภัยได้รับจากผู้เอาประกันภัย บริษัทประกันภัยจะนำไปลงทุนหาดอกผลได้ดังนี้
- ก. จะลงทุนอะไรก็ได้ เพื่อให้ได้ดอกผลมากที่สุด
  - ข. จะลงทุนได้เฉพาะตามที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด
  - ค. จะลงทุนได้เฉพาะตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนด
  - ง. จะลงทุนได้เฉพาะตามที่คณะกรรมการบริษัทเห็นสมควร
66. กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทประกันภัยออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยต้องได้รับความเห็นชอบจาก
- ก. ปลัดกระทรวงพาณิชย์
  - ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ค. นายทะเบียน
  - ง. ปลัดกระทรวงการคลัง
67. ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยที่นายทะเบียนออกให้กับผู้ขอรับใบอนุญาต จะต้องระบุชื่อบริษัทประกันภัยที่ผู้ยื่นคำขอประสงค์จะเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทหรือไม่
- ก. ต้องระบุ เพื่อจะได้รู้ว่าเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทประกันภัยใด
  - ข. ไม่จำเป็นต้องระบุ
  - ค. จะระบุหรือไม่ก็ได้
  - ง. กฎหมายไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้แต่ประการใด
68. นายแดงได้สอบความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยได้แล้ว นายแดงจะกระทำการต่อไปนี้ได้หรือไม่
- ก. กระทำการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ทันที
  - ข. กระทำการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยจากนายทะเบียนแล้ว
  - ค. กระทำการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ทันที แต่ยังไม่มียกยติรับเบี้ยประกันภัย
  - ง. กระทำการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ เมื่อได้รับมอบหมายอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทประกันภัย

69. บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ย่อมกระทำการได้ดังต่อไปนี้
- ชื้อซอง หรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันวินาศภัยได้ทุกบริษัทประกันภัย
  - ชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันวินาศภัยกับบริษัทประกันวินาศภัยได้ทุกบริษัท
  - ชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันวินาศภัยกับบริษัทประกันภัยตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยเท่านั้น
  - ถูกทุกข้อ
70. นายขาวเคยเป็นบุคคลล้มละลาย บัดนี้ศาลได้สั่งเพิกถอนคำสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลายแล้ว นายขาวได้สอบถามความรู้เกี่ยวกับการประกันวินาศภัยได้ดังนี้ นายขาวมีสิทธิที่จะยื่นคำขอ รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้หรือไม่
- ได้ เพราะศาลได้สั่งเพิกถอนคำสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย
  - ได้ โดยต้องขออนุญาตต่อปลัดกระทรวงการคลังก่อน
  - ได้ โดยต้องขออนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก่อน
  - ไม่ได้ เพราะกฎหมายได้บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ต้องไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย
71. ข้อใดเป็นเหตุให้ขาดคุณสมบัติในการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
- ถูกศาลพิพากษาจำคุกข้อหาฆ่าคนตายโดยเจตนา
  - ศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย
  - ป่วยเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง
  - ถูกทุกข้อ
72. บริษัทประกันภัยจะมอบอำนาจให้ตัวแทนประกันวินาศภัยจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ได้หรือไม่
- ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 มิได้ห้ามไว้
  - ได้ โดยต้องขออนุญาตจากนายทะเบียน
  - ได้ แต่ต้องมีหนังสือมอบอำนาจตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด
  - ไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามไว้

73. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้กำหนดอัตราค่าเบี้ยหนึ่งที่ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย จะได้รับอันเนื่องมาจากการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย สำหรับการประกันอัคคีภัย ในอัตราเท่าใด
- ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ไม่เกินร้อยละสิบห้าของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ไม่เกินร้อยละยี่สิบของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ไม่เกินร้อยละยี่สิบสามของจำนวนเบี้ยประกันภัย
74. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้กำหนดอัตราค่าเบี้ยหนึ่งที่ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย จะได้รับอันเนื่องมาจากการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย สำหรับการประกันทางทะเล และขนส่ง ในอัตราเท่าใด
- ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ไม่เกินร้อยละสิบสามของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ไม่เกินร้อยละสิบห้าของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ไม่เกินร้อยละยี่สิบของจำนวนเบี้ยประกันภัย
75. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้กำหนดอัตราค่าเบี้ยหนึ่งที่ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย จะได้รับอันเนื่องมาจากการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย สำหรับการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจประเภทหนึ่ง ประเภทสอง และประเภทสาม ในอัตราเท่าใด
- ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ไม่เกินร้อยละสิบสองของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ไม่เกินร้อยละสิบห้าของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ไม่เกินร้อยละสิบแปดของจำนวนเบี้ยประกันภัย
76. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้กำหนดอัตราค่าเบี้ยหนึ่งที่ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย จะได้รับอันเนื่องมาจากการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย สำหรับการประกันรถยนต์ภาคบังคับตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ในอัตราเท่าใด
- ได้ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ได้ไม่เกินร้อยละสิบสองของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของจำนวนเบี้ยประกันภัย
  - ได้ไม่เกินร้อยละสิบแปดของจำนวนเบี้ยประกันภัย

77. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้กำหนดอัตราค่าเบี้ยหนึ่งที่ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย จะได้รับอันเนื่องมาจากการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย สำหรับการประกันภัยสุขภาพ เฉพาะการประกันภัยโรคมะเร็ง ในอัตราเท่าใด
- ก. ไม่เกินร้อยละสิบห้าของจำนวนเบี้ยประกันภัย
- ข. ไม่เกินร้อยละสิบแปดของจำนวนเบี้ยประกันภัยปีแรก
- ค. ไม่เกินร้อยละสี่สิบของจำนวนเบี้ยประกันภัย
- ง. ไม่เกินร้อยละยี่สิบสามของจำนวนเบี้ยประกันภัยปีแรก
78. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยได้กำหนดอัตราค่าเบี้ยหนึ่งที่ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย จะได้รับอันเนื่องมาจากการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย สำหรับการประกันภัยอุบัติเหตุ ในอัตราเท่าใด
- ก. ไม่เกินร้อยละสิบห้าของจำนวนเบี้ยประกันภัย
- ข. ไม่เกินร้อยละสิบแปดของจำนวนเบี้ยประกันภัย
- ค. ไม่เกินร้อยละยี่สิบของจำนวนเบี้ยประกันภัย
- ง. ไม่เกินร้อยละยี่สิบสามของจำนวนเบี้ยประกันภัย
79. ใบคำขอเอาประกันภัยที่ตัวแทนประกันวินาศภัยให้ผู้เอาประกันกรอกเพื่อแถลงข้อเท็จจริงนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนหรือไม่
- ก. ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน
- ข. ไม่ต้องขอได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน
- ค. ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ไม่ได้กำหนดไว้
- ง. ถูกทั้งข้อ ข และข้อ ค.
80. อัตราเบี้ยประกันภัยที่เคยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนแล้ว นายทะเบียนจะแก้ไขอัตราเบี้ยประกันภัยนั้นได้หรือไม่
- ก. แก้ไขได้แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ข. แก้ไขได้แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงการคลัง
- ค. แก้ไขไม่ได้เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามไว้
- ง. แก้ไขได้เพราะเป็นอำนาจของนายทะเบียน

81. ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามมิให้บริษัทประกันภัยรับประกันอัคคีภัยรายเดียวหรือหลายรายรวมกันเพื่อวินาศภัยอันเดียวกันภายในเขตที่นายทะเบียนกำหนด โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยเกินกว่า
- ร้อยละ 10 ของเงินกองทุน
  - ร้อยละ 20 ของเงินกองทุน
  - ร้อยละ 25 ของเงินกองทุน
  - ร้อยละ 30 ของเงินกองทุน
82. ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 นอกจากเงินค่าจ้างหรือบำเหน็จที่บริษัทประกันภัยจ่ายตามปกติแล้วบริษัทประกันภัยจะจ่ายอะไรให้แก่ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย
- ค่าตัวเครื่องบินไปเที่ยวต่างประเทศ
  - เงินสดหรือของตอบแทนพิเศษ
  - จ่ายตามข้อ ก. และข้อ ข. ไม่ได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน
  - จ่ายตามข้อ ก. และข้อ ข.
83. ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 บริษัทประกันภัยจะจ่ายเงินค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนล่วงหน้าสำหรับงานที่ยังไม่ได้ทำให้แก่บริษัทประกันภัยได้หรือไม่
- ได้ เพราะเป็นสิ่งจูงใจ
  - ได้ เพราะเป็นงานที่ได้รับมอบหมาย
  - ได้ แต่ต้องได้รับความอนุญาตจากนายทะเบียนก่อน
  - ไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามไว้
84. นายมากเป็นบุคคลที่ช่วยให้มีการทำสัญญาประกันภัยระหว่างผู้เอาประกันภัยกับบริษัทประกันภัย แต่นายมากไม่ได้เป็นตัวแทนหรือนายหน้าของบริษัทประกันภัย บริษัทประกันภัยจะจ่ายบำเหน็จให้แก่นายมากได้หรือไม่
- จ่ายได้ เพราะนายมากช่วยให้มีการทำสัญญาประกันภัย
  - จ่ายได้ เพราะนายมากได้กระทำการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัยแล้ว
  - จ่ายไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามไว้
  - ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.

85. บริษัทประกันภัยจะจ่ายผลประโยชน์เป็นกรณีพิเศษ อันเป็นผลประโยชน์นอกเหนือจาก ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยได้หรือไม่
- จ่ายได้ เพราะเป็นประโยชน์แก่ผู้เอาประกันภัย
  - จ่ายได้ เพราะบริษัทประกันภัยได้ตกลงว่าจะจ่ายให้เป็นกรณีพิเศษ แม้กรมธรรม์ ประกันภัยไม่ได้ระบุให้ความคุ้มครองไว้
  - จ่ายไม่ได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ห้ามไว้
  - ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.
86. การเปิดสาขาของบริษัทประกันภัย การย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่และที่ตั้งของสำนักงานสาขา ของบริษัทประกันภัย จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ใด
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ปลัดกระทรวงการคลัง
  - นายทะเบียน
  - คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
87. ผู้ใดสามารถใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า "ประกันวินาศภัย" ได้
- บริษัทประกันภัย ซึ่งได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี
  - สมาคมที่มีสมาชิกส่วนมากเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย
  - สมาคมนายช่างหรือสหภาพแรงงานที่มีสมาชิก ส่วนมากเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง บริษัทประกันภัย
  - ถูกทุกข้อ
88. บริษัทประกันภัยได้ออกกรมธรรม์ประกันภัย หรือเอกสารประกอบหรือเอกสารแนบท้าย โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน ต้องระวางโทษ
- ปรับไม่เกิน 50,000 บาท
  - ปรับไม่เกิน 100,000 บาท
  - ปรับไม่เกิน 250,000 บาท
  - ปรับไม่เกิน 300,000 บาท
89. ข้อห้ามมิให้บริษัทประกันวินาศภัยกระทำ คือ
- ประกอบธุรกิจประกันชีวิต
  - ลดทุนโดยมิได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน โดยความเห็นชอบของ รัฐมนตรี
  - เก็บเงินสดไว้ที่อื่นนอกจากเก็บไว้ที่สำนักงานของบริษัทประกันภัย
  - ถูกทุกข้อ

90. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย
ในกรณีใด

- ก. เมื่อปรากฏว่าบริษัทประกันภัยมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน
- ข. เมื่อบริษัทประกันภัยหยุดประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย โดยไม่มีสาเหตุอันสมควร
- ค. เมื่อบริษัทประกันภัยประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

ง. ถูกทุกข้อ

91. ตัวแทนประกันวินาศภัยทำสัญญาประกันวินาศภัยในนามของบริษัทประกันภัย
ได้หรือไม่ อย่างไร

- ก. กระทำได้เมื่อได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทประกันภัย
- ข. กระทำได้เมื่อได้รับมอบอำนาจหนังสือจากสมาคมประกันวินาศภัย
- ค. กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน
- ง. ทำไม่ได้ ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม

92. ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยสิ้นสุดในกรณีใดบ้าง

- ก. ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการในบริษัทประกันวินาศภัย
- ข. ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้จัดการในบริษัทประกันวินาศภัย
- ค. เป็นพนักงานหรือลูกจ้างในบริษัทประกันวินาศภัย

ง. ถูกทุกข้อ

93. ตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย ถูกเพิกถอนใบอนุญาตได้
ในกรณีใด

- ก. กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551
- ข. ขาดคุณสมบัติในการเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยหรือนายหน้าประกันวินาศภัย
- ค. ดำเนินงานก่อให้เกิดความเสียหายหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย

ง. ถูกทุกข้อ

94. กรณีใดดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนของบริษัทประกันภัย

- ก. จ่ายเป็นเช็คลงวันที่ล่วงหน้า
- ข. เมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้บริษัทประกันภัยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่บริษัท
ประกันภัยไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลจนพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำบังคับ
- ค. ไม่ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมที่จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ง. ถูกทุกข้อ

95. บุคคลใดเป็นผู้มีสิทธิขอแก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือยกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัย หรือข้อความแนบท้ายกรรมธรรม์ประกันภัยได้

- ก. นายทะเบียนเห็นสมควรหรือบริษัทประกันภัยร้องขอ
- ข. นายทะเบียนเห็นสมควรหรือนายหน้าประกันวินาศภัยร้องขอ
- ค. นายทะเบียนเห็นสมควรหรือผู้เอาประกันภัยร้องขอ
- ง. ถูกทุกข้อ

96. นิติบุคคลขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ในกรณีใด

- ก. นิติบุคคลนั้นมีสำนักงานใหญ่ในประเทศไทย
- ข. การประกอบธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัยอยู่ในวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้น
- ค. นิติบุคคลนั้นมีพนักงานหรือลูกจ้างที่ได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ตามพระราชบัญญัตินี้อย่างน้อยจำนวน 5 คนเป็นผู้ทำการ
- ง. ถูกทุกข้อ

97. ในกรณีที่บริษัทประกันภัยออกกรรมธรรม์ประกันภัยให้ผู้เอาประกันภัยโดยที่แนบหรือใส่ข้อความในกรรมธรรม์ประกันภัยที่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน ผู้เอาประกันภัย จะเลือกให้บริษัทประกันภัยต้องรับผิดชอบดังนี้

- ก. ให้บริษัทประกันภัยปฏิบัติตามข้อตกลงในกรรมธรรม์ประกันภัย
- ข. บอกเลิกสัญญาประกันภัย
- ค. ให้บริษัทประกันภัยคืนเบี้ยประกันภัยทั้งหมด
- ง. ถูกทุกข้อ

98. นายหน้าประกันวินาศภัยได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในบริษัทประกันภัยที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ดังนี้

- ก. เป็นเหตุให้ไม่อาจต่อใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในปีต่อไป
- ข. ทำให้ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของผู้นั้นสิ้นสุดลง
- ค. เป็นเหตุให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
- ง. ไม่มีผลกระทบต่อใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยแต่อย่างใด

99. นายแก้วได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2541 ดังนี้ ใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยของนายแก้วมีอายุใช้ได้ถึง

- ก. 31 สิงหาคม 2542
- ข. 1 กันยายน 2542
- ค. 1 ตุลาคม 2542
- ง. 31 สิงหาคม 2543

100. นายสมชายนายหน้าประกันวินาศภัยได้ย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ต่างประเทศดังนี้ จะมีผลกระทบต่อใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยหรือไม่ อย่างไร
- ก. ไม่มีผลกระทบ
  - ข. เป็นเหตุให้ไม่สามารถต่ออายุใบอนุญาตในปีถัดไป
  - ค. ทำให้ใบอนุญาตของนายสมชายสิ้นสุดลง
  - ง. เป็นเหตุให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ เพราะขาดคุณสมบัติในการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
101. นายหน้าประกันวินาศภัยประเภทนิติบุคคล ไม่ลงรายการในสมุดทะเบียนและสมุดบัญชีตามที่นายทะเบียนกำหนดต้องระวางโทษปรับ
- ก. ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
  - ข. ไม่เกินสองหมื่นบาท
  - ค. ไม่เกินสามหมื่นบาท
  - ง. ไม่เกินห้าหมื่นบาท
102. บริษัทประกันภัย จะขออนุญาตเปิดสาขาจะต้องยื่นคำขออนุญาตต่อผู้ใด
- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ข. ปลัดกระทรวงพาณิชย์
  - ค. นายทะเบียน
  - ง. ปลัดกระทรวงการคลัง
103. บริษัทประกันภัยมีความประสงค์จะยื่นคำขออนุญาตย้ายสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาต้องยื่นต่อผู้ใด
- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ข. ปลัดกระทรวงพาณิชย์
  - ค. นายทะเบียน
  - ง. ปลัดกระทรวงการคลัง
104. พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ให้อำนาจผู้ใดเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน
- ก. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ข. ปลัดกระทรวงการคลัง
  - ค. คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
  - ง. นายทะเบียน

105. ผู้ซึ่งบริษัทประกันภัยมอบหมายให้ทำการชักชวนให้บุคคลทำสัญญาประกันวินาศภัยกับบริษัทประกันภัย หมายถึงบุคคลใด
- ก. ตัวแทนประกันวินาศภัย
 ข. นายหน้าประกันวินาศภัย
 ค. พนักงานประกันวินาศภัย
 ง. ผู้จัดการหน่วยประกันวินาศภัย
106. ผู้ซึ่งช่องหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันวินาศภัยกับบริษัทประกันภัย โดยกระทำเพื่อบำเหน็จเนื่องจากการนั้น หมายถึงบุคคลใด
- ก. ตัวแทนประกันวินาศภัย
 ข. นายหน้าประกันวินาศภัย
 ค. พนักงานประกันวินาศภัย
 ง. ผู้จัดการหน่วยประกันวินาศภัย
107. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 เป็นใคร
- ก. นายทะเบียน
 ข. เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
 ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ง. ปลัดกระทรวงการคลัง
108. พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 แต่งตั้งโดยบุคคลใด
- ก. นายทะเบียน
 ข. เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
 ค. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ง. ปลัดกระทรวงการคลัง
109. ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย จะต้องไม่เป็นบุคคลใดดังต่อไปนี้
- ก. พนักงานหรือลูกจ้างในบริษัทประกันภัย
 ข. ผู้จัดการในบริษัทประกันภัย
 ค. กรรมการผู้จัดการในบริษัทประกันภัย
 ง. นายหน้าประกันวินาศภัย

110. บุคคลใดสามารถขอรับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้
- ผู้เยาว์
  - บุคคลวิกลจริต
  - เป็นบุคคลล้มละลาย
  - ผู้เคยต้องโทษจำคุก 1 เดือน ในความผิดสุโทษ
111. ใบอนุญาตเป็นตัวแทน/นายหน้าประกันวินาศภัยมีกำหนดอายุกี่ปีนับแต่วันออกใบอนุญาต
- 1 ปี
  - 2 ปี
  - 3 ปี
  - 4 ปี
112. ผู้ใดมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทน/นายหน้าประกันวินาศภัย
- นายทะเบียน
  - พนักงานเจ้าหน้าที่
  - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ปลัดกระทรวงการคลัง
113. ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่ในการออกใบอนุญาตเป็นตัวแทน/นายหน้าประกันวินาศภัย
- นายทะเบียน
  - พนักงานเจ้าหน้าที่
  - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
  - ปลัดกระทรวงการคลัง
114. เมื่อผู้ใดรับอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย ประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาใด ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ
- 1 เดือน
  - 2 เดือน
  - 3 เดือน
  - 6 เดือน
115. กรณีนายหน้าประกันวินาศภัยรายใด ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย บุคคลดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์ต่อใคร
- นายทะเบียน
  - คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
  - พนักงานเจ้าหน้าที่
  - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

116. การอุทธรณ์กรณีถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย จะต้องอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาใด
- ก. 15 วัน นับแต่วันที่มิคำสั่ง
  - ข. 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง
  - ค. 30 วัน นับแต่วันที่มิคำสั่ง
  - ง. 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง
117. ตัวแทนประกันวินาศภัย สามารถทำสัญญาประกันวินาศภัยในนามบริษัทประกันภัยได้เมื่อใด
- ก. เมื่อได้รับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันวินาศภัย
  - ข. เมื่อมีคุณสมบัติเป็นตัวแทนประกันวินาศภัยครบถ้วน
  - ค. เมื่อได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทประกันภัย
  - ง. เมื่อได้รับการบรรจุเป็นพนักงานบริษัทประกันภัยแล้ว
118. นายหน้าประกันวินาศภัย สามารถรับชำระเบี้ยประกันภัยในนามบริษัทประกันภัยได้เมื่อใด
- ก. เมื่อได้รับใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันวินาศภัย
  - ข. เมื่อมีคุณสมบัติเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยครบถ้วน
  - ค. เมื่อได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากบริษัทประกันภัย
  - ง. เมื่อได้รับการบรรจุเป็นพนักงานบริษัทประกันภัยแล้ว
119. นายหน้าประกันวินาศภัยอาจถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยได้ดำเนินการทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลใด
- ก. ผู้เอาประกันภัย
  - ข. ผู้รับประโยชน์
  - ค. ประชาชนทั่วไป
  - ง. ถูกทุกข้อ
120. บุคคลใดกระทำการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาตถูกต้องต้องระวางโทษเท่าใด
- ก. จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
  - ข. จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
  - ค. จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
  - ง. จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

121. กรณีนายหน้าประกันวินาศภัยประเภทนิติบุคคลประสงค์จะย้ายสำนักงาน จะต้องแจ้งย้ายภายในกี่วันนับแต่วันที่ย้าย
- ก. 3 วัน
  - ข. 5 วัน
  - ค. 7 วัน
  - ง. 15 วัน
122. กรณีมีเหตุจะต้องลงในสมุดทะเบียน นายหน้าประกันวินาศภัยประเภทนิติบุคคล จะต้องลงรายการในสมุดทะเบียนภายในกี่วันนับแต่วันที่เหตุจะต้องลง
- ก. 3 วัน
  - ข. 5 วัน
  - ค. 7 วัน
  - ง. 15 วัน
123. หากนายหน้าประกันวินาศภัยผู้ใดได้รับการแต่งตั้งในตำแหน่งหน้าที่ใด จึงจะไม่ทำให้ใบอนุญาตการเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยผู้นั้นสิ้นสุดลง
- ก. พนักงานบริษัทประกันภัย
  - ข. ผู้จัดการบริษัทประกันภัย
  - ค. กรรมการบริษัทประกันภัย
  - ง. ที่ปรึกษาบริษัทประกันภัย
124. กฎหมายกำหนดให้นายหน้าประกันวินาศภัยประเภทนิติบุคคลจะต้องเก็บรักษาสมุดทะเบียนไว้ที่สำนักงานของตนไม่น้อยกว่ากี่ปี นับแต่วันลงรายการครั้งสุดท้ายในสมุดทะเบียน
- ก. 1 ปี
  - ข. 2 ปี
  - ค. 5 ปี
  - ง. 10 ปี
125. หากนายหน้าประกันวินาศภัยหรือพนักงานของบริษัทไม่แสดงหนังสือมอบอำนาจจากบริษัทเมื่อมีการรับเบี้ยประกันภัยในนามของบริษัท จะต้องมิโทษดังนี้
- ก. ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
  - ข. ปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
  - ค. ปรับไม่เกินสามหมื่นบาท
  - ง. ปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

126. หากนายหน้าประกันวินาศภัยหรือพนักงานของบริษัทไม่ออกเอกสารแสดงการรับเงิน
ของบริษัท จะต้องมิโทษดังนี้
- ก. ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
  - ข. ปรับไม่เกินสองหมื่นบาท
  - ค. ปรับไม่เกินสามหมื่นบาท
  - ง. ปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

8. บัลลอบวิชาความรู้เกี่ยวกับ การประกันภัยต่อ (ประกันวินาศภัย)

จงเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ในกรณีที่บริษัทประกันภัยโดยตรงประสบปัญหาทางการเงินไม่สามารถจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เอาประกันภัยโดยตรงได้ ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยจะสามารถโต้แย้งกับผู้รับประกันภัยต่อได้ เพราะเหตุใด
  - ก. ได้เพราะยึดหลักชดใช้ค่าเสียหาย
  - ข. ได้เพราะยึดหลักสุจริตใจอย่างยิ่ง
  - ค. ได้ถ้ามีเงื่อนไข Cut Through Clause
  - ง. ถูกทุกข้อ
2. ภัยในข้อใดที่เหมาะสมกับการประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative)
  - ก. เมื่อภัยนั้นถูกยกเว้นในสัญญาประกันภัยต่อแบบอัตโนมัติประเภท Surplus
  - ข. เมื่อภัยนั้นมีความเสี่ยงภัยที่สูงมาก
  - ค. เมื่อภัยนั้นเป็นภัยที่ผู้เอาประกันภัยต่อไม่มีโอกาสรับประกันภัยบ่อยนัก
  - ง. ถูกทุกข้อ
3. ข้อใดเป็นข้อดีต่อผู้รับประกันภัยต่อของการประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative)
  - ก. ผู้รับประกันภัยต่อจะสามารถรู้และควบคุมการสะสมของภัยทั้งหมดที่รับเสี่ยงได้ดีกว่าการรับงานตามสัญญาอัตโนมัติ
  - ข. ผู้รับประกันภัยต่อมีโอกาสกลับกรองเลือกรับความเสี่ยงภัยเป็นราย ๆ ไป
  - ค. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับประกันภัยต่อและผู้เอาประกันภัยต่อเมื่ออุตสาหกรรมการประกันภัยเกิดภาวะการแข่งขันสูง
  - ง. ถูกทุกข้อ

4. ข้อใดไม่เป็นหลักปฏิบัติในกรณีที่เกิดความเสียหายรายใหญ่
- ก. บริษัทเอาประกันภัยต่อต้องส่งรายงานการสำรวจความเสียหายให้ผู้รับประกันภัยต่อพิจารณา
  - ข. บริษัทเอาประกันภัยต่อต้องหารือกับผู้รับประกันภัยต่อ ก่อนตกลงค่าสินไหมทดแทนกับผู้เอาประกันภัย
  - ค. บริษัทเอาประกันภัยต่อจะหักค่าสินไหมทดแทนจากงบบัญชีในแต่ละงวดตามที่ได้ชดใช้ได้ โดยไม่ต้องแจ้งบริษัทผู้รับประกันภัยต่อ

ง. ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.

5. ข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. ผู้รับประกันภัยต่อจะต้องยอมรับงานหรือภัยทุกรายที่เข้าสัญญาประกันภัยต่อแบบอัตราเงินกำไรประเภท Surplus โดยไม่มีขีดจำกัด
- ข. สัญญาการประกันภัยต่อแบบอัตราเงินกำไรประเภท Surplus มีลักษณะกระจายภัยและธุรกิจมากกว่าการประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย
- ค. บริษัทเอาประกันภัยต่อแบบอัตราเงินกำไรมีความเป็นอิสระอย่างเต็มที่ในการพิจารณารับประกันภัยภายใต้พิภักดิ์และเงื่อนไข
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

6. บริษัทรับประกันภัยต่อแบบอัตราเงินกำไรอาจเข้าแทรกแซงบริษัทเอาประกันภัยต่อ เว้นแต่

- ก. เกิดการทุจริต
- ข. เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
- ค. ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเงื่อนไข

ง. ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.

7. ส่วนใหญ่สัญญาประกันภัยต่อแบบส่วนเกิน (Surplus) มีกำหนดระยะเวลาสัญญาไว้กี่ปีนับเมื่อไร

- ก. 3 เดือน
- ข. 12 เดือน
- ค. 24 เดือน

ง. ไม่มีกำหนด

8. คู่สัญญาการประกันภัยต่อแบบส่วนเกิน (Surplus) มีสิทธิ์ขอยกเลิกสัญญา โดย

- ก. แจ้งให้อีกฝ่ายทราบทางโทรศัพท์และเลิกได้เลย
- ข. แจ้งให้อีกฝ่ายทราบเป็นลายลักษณ์อักษรและเลิกได้ทันที
- ค. แจ้งให้อีกฝ่ายทราบล่วงหน้า 30 วัน ก่อนสิ้นปีสัญญา

ง. แจ้งให้อีกฝ่ายทราบไม่น้อยกว่า 3 เดือน ก่อนวันสิ้นปีสัญญา

9. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของสัญญาประกันภัยต่อผูกพันแบบเฉพาะราย (Facultative Obligatory)

ก. จะต้องเป็นงานที่มีจำนวนรายมาก

ข. เป็นภัยที่มีลักษณะกระจายตัวพอสมควร

ค. อัตราส่วนลดไม่ต่างจากสัญญาประเภทอื่น

ง. ต้องอาศัยความเชื่อใจกันอย่างยิ่ง เป็นคู่สัญญาได้รับความยืดหยุ่นมาก

10. การทำสัญญาประกันภัยต่อผูกพันแบบเฉพาะราย (Facultative Obligatory) เป็นสัญญาที่มีประโยชน์เพราะ

ก. เพิ่มขีดความสามารถในการรับประกันภัยที่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยที่สูงมาก

ข. เพิ่มขีดความสามารถในการคุ้มครองภัยที่มีความเสี่ยงภัยสูง

ค. มีค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าการทำสัญญาประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย

ง. ถูกทุกข้อ

11. การประกันภัยต่อแบบใดที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

ก. Surplus Treaty

ข. Facultative Obligatory

ค. Facultative Reinsurance

ง. Open Cover

12. วิธีกำหนดจำนวนเงินความรับผิดของผู้รับประกันภัยต่อในสัญญาการประกันภัยต่อแบบไม่ตามสัดส่วน (Non-Proportional Treaty) คือ

ก. กำหนดจากส่วนเกินความรับผิดส่วนแรกของการเกิดความเสียหาย

ข. กำหนดเป็น Line

ค. กำหนดตามอัตราส่วนของ Retention

ง. กำหนดได้ทุกกรณี

13. สัญญาการประกันภัยต่อแบบไม่ตามสัดส่วน (Non-Proportional Treaty) เป็นสัญญาที่เหมาะสมกับ

ก. ภัยที่มีจำนวนทุนประกันภัยต่างกันมากระหว่างผู้เอาประกันภัยแต่ละราย

ข. ภัยที่จัดเข้าสัญญาอื่น ๆ ไม่ได้

ค. ภัยที่มีจำนวนสต็อกเคลื่อนไหวยาวมาก ๆ

ง. ภัยที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ยาก แต่สามารถทำให้เกิดความเสียหายสูง

14. หลักการประกันภัยต่อแบบกำหนดค่าเสียหาย (Stop Loss Reinsurance) ไม่สามารถ
ใช้กับการประกันภัยประเภทใด
- การประกันภัยพืชผล
  - การประกันภัยทางทะเลและการประกันภัยเครื่องบิน
  - การประกันภัยปศุสัตว์
  - ถูกทุกข้อ
15. การประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance) ใช้สำหรับการรับ
ความเสี่ยงภัยที่มีลักษณะดังต่อไปนี้
- เมื่อจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงเกินกว่าที่สัญญาแบบอัตโนมัติจะรับได้
  - คู่สัญญาแบบอัตโนมัติให้คำบ้ำาเหน็จน้อย
  - ต้องการเพิ่มความสัมพันธ์กับบริษัทรับประกันภัยต่อรายใหม่
  - ภัยที่กระจุกอยู่ที่เดียวกัน
16. สัญญาประกันภัยใดที่ผู้รับประกันภัยต่อมีโอกาสถกต่อรองก่อนตัดสินใจที่จะรับประกันภัย
ในความเสี่ยงภัยนั้น ๆ คือสัญญาใด
- สัญญาประกันภัยต่อแบบส่วนเกิน (Surplus Treaty)
  - สัญญาประกันภัยแบบตามส่วน (Quota Share Treaty)
  - สัญญาประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance)
  - สัญญาประกันภัยความคุ้มครองแบบเปิด (Open Cover)
17. ข้อเสียของการทำสัญญาประกันภัยแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance)
- ช่วยให้ธุรกิจขยายตัวกว้างยิ่งขึ้น
  - บริษัทเอาประกันภัยไม่ต้องมีส่วนรับผิดชอบเมื่อผลการรับประกันภัยประสบกับการ
ขาดทุน
  - บริษัทเอาประกันภัยต่อไม่สามารถได้รับความคุ้มครองทันที จนกว่าจะได้รับการ
ยืนยันจากบริษัทรับประกันภัยต่อ
  - ไม่ต้องกังวลว่าจะกระทบผลการดำเนินการของสัญญาประกันภัยต่อแบบอัตโนมัติ
18. ข้อใดถูกที่สุด
- เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกรมธรรม์ประกันภัยจะต้องได้รับการยินยอมก่อนทุกครั้ง
ในสัญญาประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance)
  - ค่าใช้จ่ายในการจัดการไม่ต่างกันระหว่างการทำสัญญาประกันภัยต่อแบบอัตโนมัติ
ประเภท Surplus และแบบเฉพาะราย (Facultative)
  - สามารถกระจายความเสี่ยงภัยได้คล้ายคลึงกันทั้งแบบคุ้มครองเปิด (Open Cover)
และแบบส่วนเกิน (Surplus)
  - มีความคล่องตัวทั้งสัญญาแบบเฉพาะราย (Facultative) และแบบอัตโนมัติ Surplus

19. ข้อใดไม่ถูกต้องสำหรับสัญญาประกันภัยต่อแบบอัตราเงินคืน (Treaty Reinsurance)
- การทำสัญญาแบบอัตราเงินคืน คู่สัญญาจะต้องยอมรับทุกภัยที่ระบุในสัญญา
  - คู่สัญญาต่างมีอิสระอย่างเต็มที่ในการพิจารณารับประกันภัยต่อ
  - บริษัทรับประกันภัยต่อสามารถแทรกแซงหรือโต้แย้งคู่กรณีได้ถ้าเป็นการทุจริต
  - ลักษณะการกระจายภัยมีมากกว่าแบบเฉพาะราย
20. ข้อใดเป็นแนวทางปฏิบัติของสัญญาประกันภัยต่อแบบอัตราเงินคืน (Treaty Reinsurance)
- บริษัทเอาประกันภัยต่อไม่ต้องแจ้งรายละเอียดของแต่ละภัยให้บริษัทรับประกันภัยต่อ
  - บริษัทรับประกันภัยต่อเป็นผู้กำหนดอัตราค่าเบี้ยประกันภัยต่อและเจรจาตกลงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเอง
  - การกระจายภัยได้เฉพาะภัยที่มีจำนวนเงินเอาประกันภัย
  - บริษัทรับประกันภัยต่อไม่มีสิทธิเข้าตรวจบัญชีคู่สัญญาเพราะเป็นแบบอัตราเงินคืน
21. ข้อใดเหมาะกับสัญญาแบบตามสัดส่วน (Quota Share Treaty)
- มีสถิติความเสียหายสูงมากในแต่ละครั้งและความผันผวนในแต่ละปี
  - เป็นบริษัทขนาดเล็กและเพิ่งเริ่มธุรกิจ
  - มีจำนวนเงินเอาประกันภัยของแต่ละรายที่ใกล้เคียงกัน
  - มีลักษณะภัยที่เป็นพิเศษ
22. ถ้าต้องการเลือกเก็บภัยไว้เสี่ยงภัยเองก่อนกระจายภัยควรทำสัญญาแบบใดที่เหมาะสมที่สุด
- Open Cover
  - Facultative Reinsurance
  - Quota Share Treaty
  - ถูกทุกข้อ
23. การรับเสี่ยงภัยไว้เองของบริษัท (Net Retention) คือ
- ผลรวมของการเสี่ยงภัยทุกประเภท
  - ผลรวมของการเสี่ยงภัยทุกประเภทและการรับประกันภัยต่อ
  - ผลต่างของการเสี่ยงภัยทุกประเภทและการรับประกันภัยต่อหักด้วยการเอาประกันภัยต่อ
  - ผลต่างของการเสี่ยงภัยทุกประเภทหักด้วยค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

24. ข้อใดผิด
- ก. สัญญาแบบส่วนเกินช่วยให้บริษัทรับประกันภัยสามารถเก็บเบี้ยประกันภัยสำหรับรายย่อย ๆ ที่มีความเสี่ยงต่ำไว้ได้
  - ข. ลักษณะภัยที่รับในสัญญาแบบส่วนเกินมีความสมดุลคล้ายคลึงกันหมด
  - ค. บริษัทรับประกันภัยต่อในสัญญาแบบส่วนเกินรับได้เฉพาะภัยที่มีทุนเกิน Retention เท่านั้น
  - ง. สัญญาแบบส่วนเกินจัดเป็นสัญญาแบบอัตโนมัติประเภทหนึ่ง
25. บริษัทรับประกันภัยค่อนำ Profit Commission มาใช้เพื่อจุดประสงค์หลักตรงกับข้อใดมากที่สุด
- ก. ช่วยเป็นส่วนลดค่าใช้จ่ายให้กับบริษัทเอาประกันภัยต่อ
  - ข. เป็นแรงจูงใจให้บริษัทเอาประกันภัยต่อตัดแต่ภัยที่ดีเข้าสัญญา
  - ค. ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.
  - ง. ไม่มีข้อใดถูก
26. การที่บริษัทเอาประกันภัยต่อในสัญญาแบบส่วนเกินมีค่าสินไหมทดแทนรายใหญ่เกิดขึ้น จะเรียกค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทรับประกันภัยต่อ โดย
- ก. รอให้หักบัญชี
  - ข. เรียกเก็บตามงวด
  - ค. เรียกเก็บตามปกติ
  - ง. เรียกเก็บเป็นเงินสดทันที
27. บริษัทเอาประกันภัยต่อจะต้องจ่ายดอกเบี้ยให้กับบริษัทประกันภัยต่อในกรณี
- ก. ที่ถือเงินสำรองจากบริษัทรับประกันภัยต่อ
  - ข. ที่ถือเรียกเก็บค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินสด
  - ค. ที่ชดใช้ค่าสินไหมด้วยกรุณา (Ex-Gratia Payment)
  - ง. หักเงินค่าสินไหมทดแทนไว้ล่วงหน้าเมื่อเลิกสัญญาก่อน
28. สัญญาประกันภัยต่อแบบผูกพันเฉพาะราย (Facultative Obligatory Treaty) มีประโยชน์สำหรับ
- ก. งานที่มีความเสี่ยงภัยแตกต่างกัน
  - ข. งานที่มีจำนวนรายมากและกระจายตัว
  - ค. มีลักษณะภัยเป็นแบบกระจุกตัว
  - ง. ถูกทุกข้อ

29. ความคุ้มครองแบบเปิด (Open Cover) คล้ายกับสัญญาแบบใดมากที่สุด

- ก. Surplus Treaty
- ข. Facultative Reinsurance
- ค. Facultative Obligatory Treaty
- ง. Quota Share Treaty

30. การประกันภัยต่อแบบไม่ตามสัดส่วนมีกี่ประเภทและแบบใดบ้าง

- ก. มี 2 ประเภท คือ Excess of Loss Reinsurance และ Stop Loss Reinsurance
- ข. มี 2 ประเภท คือ Excess of Loss Reinsurance และ Aggregate Excess of Loss Reinsurance
- ค. มี 2 ประเภท คือ Stop Loss Reinsurance และ Aggregate Excess of Loss Reinsurance
- ง. มี 3 ประเภท คือ Excess of Loss Reinsurance, Stop Loss Reinsurance และ Aggregate Excess of Loss Reinsurance

31. หากความเสียหายรายย่อยที่ต่ำกว่าความรับผิดชอบแรกมีความถี่เพิ่มขึ้นในสัญญาการประกันภัยแบบไม่ตามสัดส่วน ใครจะเป็นผู้รับภาระ

- ก. บริษัทรับประกันภัยต่อ
- ข. บริษัทเอาประกันภัยต่อ
- ค. ทั้งสองร่วมกันรับภาระ
- ง. ไม่ต้องมีใครรับภาระ

32. ประโยชน์ของการประกันภัยต่อกำหนดค่าเสียหาย (Stop Loss Reinsurance)

- ก. เพื่อให้สามารถรับความเสี่ยงภัยการประกันภัยเครื่องบิน
- ข. เพื่อให้สามารถรับความเสี่ยงภัยได้มากราย
- ค. เพื่อเป็นหลักค่าประกันผลกำไรให้กับผู้เอาประกันภัยต่อ
- ง. เพื่อให้บริษัทเอาประกันภัยต่อมีความระมัดระวังในการรับเสี่ยงภัย

33. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์หลักในการเอาประกันภัยต่อ

- ก. เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับบริษัทรับประกันภัยมาก ๆ
- ข. เพื่อให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน
- ค. เพื่อให้ส่วนที่เสี่ยงภัยเองไม่สูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด
- ง. เพื่อให้เกิดเสถียรภาพในผลการดำเนินงาน

34. ปัจจัยหลักที่ใช้เป็นส่วนประกอบในการพิจารณากำหนดจำนวนเงินที่บริษัทประกันภัยจะรับเสี่ยงภัยเอง (Retention)
- ความถนัดในภัยที่บริษัทประกันภัยมีประสบการณ์
  - เงินกองทุน
  - ชนิดของความเสียหาย
  - ผลกำไรที่จะได้รับ
35. ปัจจัยหลักในการพิจารณาหาผู้รับประกันภัยต่อ
- หาผู้รับประกันภัยต่อที่มีความสัมพันธ์กันอย่างดี
  - ติดต่อเฉพาะบริษัทรับประกันภัยต่อที่มีคนรู้จัก
  - หาบริษัทรับประกันภัยต่อที่มีความมั่นคง
  - หาผู้ที่ให้ผลตอบแทนสูง ๆ
36. คำบำเหน็จตามผลกำไร (Profit Commission) หมายถึง
- คำบำเหน็จที่ผู้เอาประกันภัยต่อจ่ายให้แก่ผู้รับประกันภัยต่อหากสัญญาประกันภัยต่อได้รับกำไร
  - คำบำเหน็จที่ผู้รับประกันภัยต่อจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยต่อหากสัญญาประกันภัยต่อได้รับกำไร
  - คำบำเหน็จที่ผู้รับประกันภัยต่อจ่ายให้แก่ผู้เอาประกันภัยต่อ เมื่อบริษัทรับประกันภัยต่อได้รับกำไรจากการดำเนินกิจการ
  - ผิดทุกข้อ
37. กองกลางประกันอัคคีภัย (Thailand Fire Pool) ถือเป็นการทำประกันภัยต่อโดยวิธีใด
- วิธีเฉพาะราย
  - วิธีตามสัญญา
  - โดยการรวมกลุ่ม
  - ผิดหมดทุกข้อ
38. หากบริษัทประกันภัยมีความประสงค์จะทำประกันภัยต่อ สามารถกระทำได้โดยวิธีใด
- ทำประกันภัยต่อกับบริษัทรับประกันภัยโดยตรง
  - ทำประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อโดยอาชีพ
  - ทำประกันภัยต่อโดยผ่านนายหน้าประกันภัยต่อ
  - ถูกทุกข้อ

39. ในการทำประกันภัยต่อแบบ Surplus Treaty นั้น ส่วนที่เป็น Retention นั้น หมายถึงข้อใด
- ก. ส่วนที่บริษัทเอาประกันภัยต่อรับเสี่ยงภัยไว้เอง
  - ข. ส่วนที่บริษัทเอาประกันภัยต่อทำประกันภัยต่อกับบริษัทรับประกันภัยต่อ
  - ค. ส่วนที่บริษัทรับประกันภัยต่อรับเสี่ยงภัยไว้เอง
  - ง. ส่วนที่บริษัทรับประกันภัยต่อทำประกันภัยต่อให้กับบริษัทรับประกันภัยต่อช่วง
40. การประกันภัยต่อแบบใดที่จำนวนเบี้ยประกันภัยต่อไม่เป็นสัดส่วนกับจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อ
- ก. Surplus Treaty
  - ข. Quota Share Treaty
  - ค. Facultative Obligatory Treaty
  - ง. Excess of Loss Treaty
41. การจัดสรรเงินสำรองของการประกันภัยประเภทใดที่ไม่ต้องใช้ระบบเฉลี่ยรายเดือน (1/24 System)
- ก. การประกันอัคคีภัย
  - ข. การประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง
  - ค. การประกันภัยรถยนต์
  - ง. การประกันภัยอุบัติเหตุ
42. นายทะเบียนสามารถสั่งให้บริษัทประกันภัยแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกสัญญาประกันภัยต่อหรือยกเลิกการติดต่อกับผู้รับประกันภัยต่อได้ เมื่อนายทะเบียนเห็นว่า
- ก. การประกันภัยนั้นไม่เป็นไปตามหลักการประกันภัยที่ดีหรือไม่เหมาะสม
  - ข. ผู้รับประกันภัยต่อมีฐานะการเงินไม่มั่นคง
  - ค. ผู้รับประกันภัยต่อหรือนายหน้าประกันวินาศภัยต่อไม่ส่งรายงานประจำปีหรือรายงานแสดงฐานะการเงินและกิจการภายในระยะเวลาตามที่นายทะเบียนกำหนด
  - ง. ถูกทุกข้อ
43. เมื่อบริษัทประกันภัยได้ทำประกันภัยต่อแบบทำสัญญาล่วงหน้า (Treaty Reinsurance) ให้บริษัทประกันภัย จัดส่งสำเนาสัญญาประกันภัยต่อฉบับถาวรให้แก่นายทะเบียนภายในกำหนดระยะเวลาใด
- ก. 15 วัน นับตั้งแต่วันที่บริษัทประกันภัยลงนามในสัญญาประกันภัยต่อฉบับถาวรนั้น
  - ข. 30 วัน นับตั้งแต่วันที่บริษัทประกันภัยลงนามในสัญญาประกันภัยต่อฉบับถาวรนั้น
  - ค. 60 วัน นับตั้งแต่วันที่บริษัทประกันภัยลงนามในสัญญาประกันภัยต่อฉบับถาวรนั้น
  - ง. 90 วัน นับตั้งแต่วันที่บริษัทประกันภัยลงนามในสัญญาประกันภัยต่อฉบับถาวรนั้น

44. คำว่า "Reinsurer" หมายถึง
- ผู้เอาประกันภัย
  - ผู้เอาประกันภัยต่อ
  - ผู้รับประกันภัยต่อ
  - ผู้รับประกันภัยช่วง
45. ข้อใดเป็นผลดีของการประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance)
- เสียเวลาและค่าใช้จ่ายน้อยในการเสนอกับให้แก่ผู้รับประกันภัยต่อ
  - เหมาะสมสำหรับภัยที่มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก
  - มีอิสระทั้งผู้รับประกันภัยต่อและผู้เอาประกันภัยต่อในการบอกรับหรือปฏิเสธในการทำประกันภัยต่อ
  - ถูกทุกข้อ
46. ถ้าบริษัท เก่งกาจประกันภัย จำกัด ทำสัญญาเอาประกันภัยต่อแบบ Quota Share 70% ให้กับบริษัท ยิ่งเจริญประกันภัย จำกัด โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัย 100,000 บาท ในกรณีนี้หมายความว่า
- บริษัท เก่งกาจประกันภัย จำกัด รับเสี่ยงภัยไว้เอง 30,000 บาท และเอาประกันภัยต่อให้กับบริษัท ยิ่งเจริญประกันภัย จำกัด 70,000 บาท
  - บริษัท เก่งกาจประกันภัย จำกัด รับเสี่ยงภัยไว้เอง 70,000 บาท และเอาประกันภัยต่อให้กับบริษัท ยิ่งเจริญประกันภัย จำกัด 30,000 บาท
  - บริษัท ยิ่งเจริญประกันภัย จำกัด รับเสี่ยงภัยไว้เอง 30,000 บาท และเอาประกันภัยต่อช่วง 70,000 บาท
  - บริษัท ยิ่งเจริญประกันภัย จำกัด รับเสี่ยงภัยไว้เอง 70,000 บาท และเอาประกันภัยต่อช่วง 30,000 บาท
47. การทำประกันภัยต่อแบบ Facultative Obligatory ถือเป็นแบบหนึ่งของสัญญาประกันภัยต่อประเภทใด
- แบบกำหนดสัดส่วน (Proportional Treaty)
  - แบบไม่กำหนดสัดส่วน (Non-Proportional Treaty)
  - แบบเฉพาะราย (Facultative)
  - แบบกองกลาง (Pool)
48. วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองกลางประกันอัคคีภัย (Thailand Fire Pool) คือ
- เพื่อสงวนผลกำไรอันพึงมีจากการรับประกันภัยไว้ในประเทศ
  - เพื่อลดปริมาณการเอาประกันภัยต่ออัคคีภัยไปต่างประเทศ
  - เพื่อแลกเปลี่ยนธุรกิจประกันภัยและกระจายความเสี่ยงภัยไว้ภายในประเทศ
  - ถูกทุกข้อ

49. การกำหนดอัตราค่าบำเหน็จการประกันภัยต่อ (Reinsurance Commission) แบบ Sliding Scale Commission มักขึ้นอยู่กับปัจจัยใดเป็นสำคัญ

- ก. ประเภทของการประกันภัย
- ข. อำนาจการต่อรองของบริษัทผู้เอาประกันภัยต่อ
- ค. อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนของสัญญาประกันภัยต่อ

ง. ถูกทุกข้อ

50. คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในสัญญาประกันภัยต่อมีสิทธิบอกเลิกได้โดยสิ้นผลบังคับทันที หากปรากฏว่าคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

- ก. สูญเสียเงินทุนที่ชำระแล้ว ไม่ว่าจะทั้งสิ้นหรือเพียงบางส่วน
- ข. เป็นผู้ล้มละลายหรือถูกคำสั่งศาลให้มีการแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี
- ค. ถูกซื้อกิจการ หรือตกอยู่ภายใต้การควบคุมหรือบริการของบริษัทประกันภัย/ประกันภัยต่ออื่น

ง. ถูกทุกข้อ

51. หากในสัญญาประกันภัยต่อแบบ Excess of Loss กำหนด Excess Point ไว้ที่ 500,000 บาท โดยมี Limit 2,000,000 บาท ในกรณีนี้แสดงว่า

- ก. บริษัทผู้เอาประกันภัยต่อรับผิดชอบความเสียหายในส่วนที่ไม่เกิน 500,000 บาท
- ข. บริษัทผู้รับประกันภัยต่อรับผิดชอบความเสียหายในส่วนที่ไม่เกิน 500,000 บาท ไปอีก 1,500,000 บาท
- ค. บริษัทผู้เอาประกันภัยต่อรับผิดชอบความเสียหายในส่วนที่เกิน 2,000,000 บาท

ง. ถูกทุกข้อ

52. หากในสัญญาประกันภัยต่อแบบ Excess of Loss กำหนด Excess Point ไว้ที่ 500,000 บาท โดยมี Limit 2,000,000 บาท หากเกิดความเสียหาย 1,500,000 บาท ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบจ่ายค่าสินไหมทดแทน

- ก. บริษัทผู้เอาประกันภัยต่อรับผิดชอบทั้งหมด
- ข. บริษัทผู้เอาประกันภัยต่อรับผิดชอบ 500,000 บาท บริษัทผู้รับประกันภัยต่อรับผิดชอบ 1,000,000 บาท
- ค. บริษัทผู้รับประกันภัยต่อรับผิดชอบทั้งหมด
- ง. บริษัทผู้เอาประกันภัยต่อและบริษัทผู้รับประกันภัยต่อรับผิดชอบคนละครึ่ง

53. ข้อใดคือผลดีของการประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance)
- เลือกค่าใช้จ่ายในการจัดการน้อย
  - เป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนงานระหว่างบริษัทประกันภัย
  - บริษัทประกันภัยทำงานได้ง่ายและสะดวก
  - ถูกทั้งข้อ ข. และข้อ ค.
54. องค์ประกอบในการพิจารณารับเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention) ของบริษัทประกันภัยขึ้นอยู่กับอะไรบ้าง
- ปริมาณธุรกิจ (Volume of Business)
  - คุณภาพของธุรกิจ (Quality of Business)
  - ฐานะการเงินของบริษัท (Financial Standing)
  - ถูกทุกข้อ
55. ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 มาตรา 31 (2) กำหนดว่าบริษัทประกันภัยจะรับเสี่ยงภัยไว้เองรายเดียวกันหรือหลายรายรวมกันเพื่อวินาศภัยอันเดียวกันภายในเขตที่นายทะเบียนกำหนด โดยมีจำนวนเงินได้ไม่เกินเท่าไร
- ร้อยละสิบของเบี้ยประกันภัยรับโดยตรง
  - ร้อยละสิบของสินทรัพย์รวม
  - ร้อยละสิบของเงินกองทุน
  - ร้อยละสิบของเงินสำรองเบี้ยประกันภัย
56. การใช้อัตราเบี้ยประกันภัยพิเศษ บริษัทประกันภัยต้องดำเนินการตามเงื่อนไขการประกันภัยต่ออย่างไรสำหรับทรัพย์สินที่รับประกันภัย
- เอาประกันภัยต่อกับบริษัทรับประกันภัยต่อในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 จำนวน 6 บริษัท
  - เอาประกันภัยต่อกับบริษัทรับประกันภัยต่อในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ไม่จำกัดจำนวนบริษัท
  - เอาประกันภัยต่อกับบริษัทรับประกันภัยต่อในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 จำนวน 3 บริษัท
  - เอาประกันภัยต่อกับบริษัทรับประกันภัยต่อในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 จำนวน 6 บริษัท

57. บุคคลใดต่อไปนี้อยู่ในสัญญาประกันภัยต่อ
- ก. ผู้เอาประกันภัยต่อ ผู้รับประกันภัยต่อ และผู้เอาประกันภัย
  - ข. นายหน้าประกันภัยต่อ ผู้เอาประกันภัย และ ผู้รับประกันภัยต่อ
  - ค. ผู้รับประกันภัยต่อ นายหน้าประกันภัยต่อ และผู้เอาประกันภัย
  - ง. นายหน้าประกันภัย ผู้รับประกันภัยต่อ และผู้เอาประกันภัย
58. ข้อใดต่อไปนี้อยู่ไม่ถูกต้อง
- ก. Retention คือ สัดส่วนของการเสี่ยงภัยซึ่งผู้รับประกันภัยโดยตรงเก็บไว้เอง
  - ข. Retrocession คือ การเอาประกันภัยต่อของผู้รับประกันภัย
  - ค. Reinsurer คือ ผู้รับประกันภัยซึ่งรับประกันภัยต่อจากผู้รับประกันภัยโดยตรง
  - ง. Ceding Company คือ ผู้รับประกันภัยที่ได้เอาประกันภัยต่อกับบริษัทอื่น
59. นายหน้าประกันภัยต่อประเภทนิติบุคคล จะตั้งสำรองไว้ซึ่งเงินกองทุนตลอดเวลาที่ได้รับใบอนุญาตเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า
- ก. 1,000,000 บาท
  - ข. 1,500,000 บาท
  - ค. 500,000 บาท
  - ง. ไม่มีข้อถูก
60. ข้อใดคือความหมายของการ ประกันภัยต่อโดยกรรวมกลุ่ม
- ก. Pooling Schemes
  - ข. Co-Insurance
  - ค. Quota Share
  - ง. Excess of Loss
61. ข้อใดต่อไปนี้เป็นกรกล่าวที่ถูกต้อง สำหรับการประกันภัยต่อ
- ก. การกระจายความเสี่ยงไปให้ผู้เอาประกันภัยอื่น
  - ข. การลดความเสี่ยงภัยของผู้รับประกันภัยไปให้ผู้เอาประกันภัย
  - ค. การที่บริษัทประกันภัยหลายแห่งร่วมกันรับประกันภัยให้กับผู้เอาประกันภัยรายหนึ่งหรือสองราย
  - ง. การโอนภาระความเสี่ยงภัยจากบริษัทประกันภัยหนึ่งไปสู่อบริษัทประกันภัยอีกแห่งหนึ่งหรือหลายแห่ง

62. ข้อใดมิใช่วัตถุประสงค์ของการประกันภัยต่อ
- เพื่อให้บริษัทประกันภัยมีเสถียรภาพในการดำเนินงาน
  - เพื่อแลกเปลี่ยนธุรกิจระหว่างบริษัทประกันภัย
  - เพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดควบคุมการประกันภัยต่อ
  - เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงของการประกันภัยต่อระหว่างประเทศ
63. อัตราค่าบำเหน็จการประกันภัยต่อจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยอะไรบ้าง
- คุณภาพของงาน
  - ประเภทของการประกันภัย
  - สภาวะการแข่งขันของตลาดการรับประกันภัยต่อ
  - ถูกทุกข้อ
64. ข้อใดไม่ใช่เหตุผลที่สำคัญของการมีเงินสำรองในการประกันภัยต่อ
- เพื่อใช้เป็นเงินหมุนเวียนในการชำระค่าสินไหมทดแทน
  - เพื่อหาผลประโยชน์จากการลงทุน
  - เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของผู้รับประกันภัยโดยตรง
  - เพื่อเป็นหลักประกันกรณีที่ผู้รับประกันภัยต่อไม่สามารถชำระหนี้ได้
65. บริษัทประกันภัยต่อแห่งเอเชีย (Asian Reinsurance Corporation) สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศใด
- สิงคโปร์
  - ไทย
  - อินโดนีเซีย
  - ไต้หวัน
66. การประกันภัยต่อประเภทใดที่เก่าแก่ที่สุด
- Quota Share Treaty
  - Surplus Treaty
  - Facultative Reinsurance
  - Excess of Loss Treaty
67. Ceding Company หมายถึง
- บริษัทนายหน้าประกันภัยต่อ
  - บริษัทเอาประกันภัยต่อ
  - บริษัทรับประกันภัยต่อ
  - ถูกทุกข้อ

68. การทำสัญญาประกันภัยต่อแบบ Quota Share 80% หมายความว่า

- ก. Ceding Company รับเสี่ยงภัยไว้เอง 20% ของภัยทุกภัย
- ข. Reinsurers รับเสี่ยงภัยไว้ 80% ของภัยทุกภัย
- ค. Ceding Company ต้องทำประกันภัยต่อ 80% ทุกราย

ง. ถูกทุกข้อ

69. Retrocessionaire หมายถึงข้อใดดังต่อไปนี้

- ก. ผู้รับประกันภัยต่อ
- ข. ผู้รับประกันภัย
- ค. ผู้รับประกันภัยต่อช่วง
- ง. ผู้เอาประกันภัยต่อ

70. การประกันภัยต่อที่ผู้รับประกันภัยต่อจะชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่ออัตราค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio) ของผู้เอาประกันภัยต่อสูงกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญาได้แก่วิธีใด

- ก. Excess of Loss
- ข. Surplus

ค. Stop Loss

ง. Quota Share

71. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ใช่เงื่อนไขในการทำสัญญาประกันภัยต่อ

- ก. อัตราค่าเบี้ยประกันภัยต่อ
- ข. เงินสำรองเบี้ยประกันภัยต่อ
- ค. อัตราเบี้ยประกันภัย
- ง. จำนวนเงินที่รับเสี่ยงภัยไว้เอง

72. บริษัท นูรี เรืองรับประกันภัย จำกัด รับประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางให้แก่ นายสมิทธิ์ จำนวนเงินเอาประกันภัย 4 ล้านบาท เบี้ยประกันภัย 3,000 บาท บริษัท นูรี เรืองรับประกันภัย จำกัด ได้รับเสี่ยงภัยไว้เอง 800,000 บาท ได้เอาประกันภัยต่อแบบ Quota Share 50% จำนวน 2.0 ล้านบาท และได้เอาประกันภัยต่อแบบ Surplus 2 line จำนวน 1,200,000 บาท บริษัท นูรี เรืองรับประกันภัย จำกัด จะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยต่อให้กับผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Surplus เป็นจำนวนเงิน

- ก. 400 บาท
- ข. 450 บาท
- ค. 475 บาท
- ง. 900 บาท

73. บริษัท นูรี เรืองรับประกันภัย จำกัด รับประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางให้แก่ นายสมัคร จำนวนเงินเอาประกันภัย 4 ล้านบาท เบี้ยประกันภัย 3,000 บาท บริษัท นูรี เรืองรับประกันภัย จำกัด ได้รับเสี่ยงภัยไว้เอง 600,000 บาท ได้เอาประกันภัยต่อแบบ Quota Share 50% จำนวน 2.0 ล้านบาท และได้เอาประกันภัยต่อแบบ Surplus 2 lines จำนวน 1,200.00 บาท บริษัท นูรี เรืองรับประกันภัย จำกัด จะต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยต่อให้กับผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Quota Share เป็นจำนวนเงิน
- 400 บาท
  - 1,450 บาท
  - 700 บาท
  - 1,500 บาท
74. บริษัท นูรี เรืองรับประกันภัย จำกัด รับประกันภัยอุบัติเหตุเดินทางให้แก่ นายสมัคร จำนวนเงินเอาประกันภัย 4 ล้านบาท เบี้ยประกันภัย 3,000 บาท บริษัท นูรี เรืองรับประกันภัย จำกัด ได้รับเสี่ยงภัยไว้เอง 600,000 บาท ได้เอาประกันภัยต่อแบบ Quota Share 50% จำนวน 2.0 ล้านบาท และได้เอาประกันภัยต่อแบบ Surplus 2 lines จำนวน 1,200.000 บาท บริษัท นูรี เรืองรับประกันภัย จำกัด จะจัดสรรการประกันภัยต่อส่วนที่เหลืออีกจำนวนเท่าไร และโดยการเอาประกันภัยต่อแบบใด
- 200,000 บาท ในการประกันภัยต่อแบบ Open Cover
  - 200,000 บาท ในการประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative)
  - 150,000 บาท ในการประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative)
  - 150,000 บาท ในการประกันภัยต่อแบบ Open Cover
75. บริษัทที่รับประกันภัยโดยตรง ได้แก่
- บริษัท นานมี รีอินชัวร์นส์ โบรกเกอร์ จำกัด
  - บริษัท โอแซค อินชัวร์นส์ โบรกเกอร์ จำกัด
  - บริษัท รุ่งเรืองรับประกันภัยต่อ จำกัด
  - บริษัท ยินยอมประกันภัย จำกัด
76. บริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด ได้ทำสัญญาประกันภัยต่อทางทะเลและการขนส่ง ร้อยละ 60 ของจำนวนเงินเอาประกันภัยทุกรายที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ให้แก่บริษัท แสงศรีรับประกันภัย จำกัด การเอาประกันภัยต่อในลักษณะนี้ เรียกว่า การประกันภัยต่อแบบ
- Quota Share
  - Excess of Loss
  - Surplus
  - Co-Insurance

77. การตกลงแลกเปลี่ยนธุรกิจประกันภัยต่อซึ่งกันและกันระหว่างบริษัทประกันภัย เรียกว่า

ก. Reciprocity

ข. Cession

ค. Co-Insurance

ง. Retrocession

78. ผู้ที่จะได้รับดอกเบี้ยจากเงินสำรองเบี้ยประกันภัยต่อ คือ

ก. ผู้เอาประกันภัยต่อ

ข. นายหน้าประกันภัยต่อ

ค. ผู้รับประกันภัย

ง. ผู้รับประกันภัยต่อ

79. สัญญาประกันภัยต่อที่มีลักษณะกึ่งแบบเฉพาะรายและกึ่งแบบทำสัญญาล่วงหน้า คือ

ก. Quota Share

ข. Excess of Loss

ค. Surplus

ง. Facultative Obligatory

80. การประกันภัยต่อประเภทที่ไม่มีค่าบำเหน็จในการประกันภัยต่อ (Reinsurance Commission) คือ

ก. Quota Share

ข. Excess of Loss

ค. Surplus

ง. Facultative Obligatory

81. การประกันภัยต่อที่ทำให้เสียค่าใช้จ่ายและเวลามากขึ้น แต่มีประโยชน์ในการใช้เป็นเครื่องมือเพื่อขอแลกเปลี่ยนงานจากบริษัทอื่น คือ

ก. การประกันภัยร่วม (Co-Insurance)

ข. การประกันภัยต่อตามสัญญา (Treaty)

ค. การประกันภัยต่อเฉพาะราย (Facultative)

ง. การประกันภัยต่อโดยวิธีรวมกัน (Pooling Scheme)

82. บริษัท ประกอบกิจประกันภัย จำกัด ทำสัญญาประกันภัยต่อกับบริษัท เอ.บี.ซี รีอินชัวร์นส์ จำกัด โดยกำหนดว่า บริษัทรับประกันภัยต่อจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นในปีหนึ่ง ๆ เฉพาะส่วนที่เกิน 5 ล้านบาท แต่สูงสุดไม่เกิน 3 ล้านบาท สัญญาประกันภัยต่อดังกล่าวคือ
- Excess of Loss
  - Stop Loss
  - Aggregate Excess of Loss
  - Working Excess of Loss
83. ในปัจจุบันธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยส่วนใหญ่ถูกกำหนดให้จัดสรรเงินสำรอง เบี้ยประกันภัยต่อโดยวิธี
- กำหนดโดยวิธีเฉลี่ยรายเดือน (24th System)
  - กำหนดโดยวิธีเฉลี่ยรายสามเดือน
  - กำหนดโดยวิธีเฉลี่ยรายหกเดือน
  - กำหนดเป็นร้อยละ 40 ของเบี้ยประกันภัยต่อ
84. คำตอบข้างล่างนี้ข้อใดที่มีได้เป็นแบบของการเอาประกันภัยต่อในการประกันวินาศภัย
- Surplus
  - Quota Share
  - Excess of Loss
  - Co-Insurance
85. ในกรณีที่บริษัทรับประกันภัยได้เอาประกันภัยต่อกับบริษัทรับประกันภัยต่อ ที่มีฐานะการเงินไม่ดี เมื่อเกิดค่าสินไหมทดแทนขึ้น 500,000 บาท เป็นส่วนของผู้รับประกันภัยต่อรับผิดชอบ 400,000 บาท และเป็นส่วนที่บริษัทรับประกันภัย รับเสี่ยงภัยไว้เอง 100,000 บาท ในขณะที่เกิดค่าสินไหมทดแทน บริษัทรับประกันภัยต่อล้มละลาย ไม่สามารถจะจ่ายเงินดังกล่าวได้ ฉะนั้นบริษัทรับประกันภัยจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัย
- 100,000 บาท
  - 200,000 บาท
  - 400,000 บาท
  - 500,000 บาท

86. บริษัทรับประกันภัยต่อ อาจนำบางส่วนของความเสี่ยงภัยที่รับประกันภัยต่อไว้ไปเอาประกันภัยต่อให้กับบริษัทที่สาม วิธีดังกล่าวนี้เรียกว่า

- ก. Reinsurance Contract
- ข. Reinsurance Wording
- ค. Retrocession
- ง. Reciprocity

87. ในสัญญาประกันภัยต่อ (Reinsurance Slip) กำหนดค่าสินไหมทดแทนที่จะเรียกเก็บได้ทันที (Cash Loss) เป็น 300.000 บาท หมายความว่า

- ก. บริษัทเอาประกันภัยต่อแจ้งให้ผู้รับประกันภัยต่อจ่ายค่าสินไหมทดแทนได้ทันที เมื่อค่าสินไหมทดแทนในส่วนของผู้รับประกันภัยต่อเกิดขึ้นสูงตั้งแต่ 300.000 บาท
- ข. บริษัทเอาประกันภัยต่อแจ้งให้ผู้รับประกันภัยต่อจ่ายค่าสินไหมทดแทนได้ทันที เมื่อค่าสินไหมทดแทนในส่วนของผู้รับประกันภัยต่อเกิดขึ้นต่ำกว่า 300.000 บาท
- ค. บริษัทเอาประกันภัยต่อแจ้งให้ผู้รับประกันภัยต่อจ่ายค่าสินไหมทดแทนได้ทันที แต่ละครายได้ไม่เกิน 300.000 บาท
- ง. ไม่ม้คำตอบที่ถูกต้อง

88. บริษัทประกันภัยจะต้องส่งรายงานคำบ่าเหน็จตามผลกำไร (Profit Commission Statement) ของสัญญาประกันภัยต่อแบบกำหนดสัดส่วน สำหรับรอบปีของสัญญาประกันภัยต่อที่ล่วงแล้วต่อนายทะเบียนประกันวินาศภัย

- ก. ภายใน 120 วัน นับแต่วันครบรอบปีของสัญญานั้น
- ข. ภายใน 60 วัน นับแต่วันครบรอบปีของสัญญานั้น
- ค. ภายใน 30 วัน นับแต่วันครบรอบปีของสัญญานั้น
- ง. ภายใน 15 วัน นับแต่วันครบรอบปีของสัญญานั้น

89. ในการประกันภัยต่อแบบไม่กำหนดสัดส่วนแน่นอน (Non-Proportional Treaty) จำนวนค่าสินไหมทดแทนที่รับผิดชอบเอง (Deductible) หมายถึง

- ก. จำนวนค่าสินไหมทดแทนซึ่งนายหน้าประกันภัยต่อรับผิดชอบ เอง
- ข. จำนวนค่าสินไหมทดแทนซึ่งผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยรับผิดชอบเอง
- ค. จำนวนค่าสินไหมทดแทนซึ่งผู้รับประกันภัยต่อรับผิดชอบเอง
- ง. จำนวนค่าสินไหมทดแทนซึ่งผู้เอาประกันภัยต่อรับผิดชอบเอง

90. ถ้าอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio) สูง หมายถึง
- เกิดความเสียหายขึ้นเป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้
  - ภัยที่รับไว้ มีความเสี่ยงภัยค่อนข้างน้อย
  - บริษัทได้รับกำไรจากการรับประกันภัยพอสมควร
  - บริษัทจะได้รับค่าบำเหน็จจากการประกันภัยต่อสูง
91. การประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance) จะได้รับค่าบำเหน็จในการประกันภัยต่อ
- มากกว่าการประกันภัยต่อโดยวิธีตามสัญญาประเภทกำหนดสัดส่วน
  - เท่ากับการประกันภัยต่อโดยวิธีตามสัญญาประเภทกำหนดสัดส่วน
  - น้อยกว่าการประกันภัยต่อโดยวิธีตามสัญญาประเภทกำหนดสัดส่วน
  - ไม่ได้รับค่าบำเหน็จ
92. ในสัญญาประกันภัยต่อโดยทั่วไปในประเทศไทย จะมีเงื่อนไขเกี่ยวข้องกับอัตราดอกเบี้ยเงินสำรองเบี้ยประกันภัยต่อ รายได้ตามเงื่อนไขจะเป็นของ
- ผู้เอาประกันภัย
  - ผู้รับประกันภัย
  - ผู้เอาประกันภัยต่อ
  - ผู้รับประกันภัยต่อ
93. เงินสำรองที่เรียกจากผู้รับประกันภัยต่อโดยวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงของผู้เอาประกันภัยต่อในกรณีที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนค้างจ่าย ซึ่งผู้รับประกันภัยต่อรับผิดชอบตามสัญญาประกันภัยต่อ เรียกว่า
- Premium
  - Loss Reserve
  - Reinsurance Premium Reserve
  - Contingency Reserve
94. ข้อใดต่อไปนี้เป็นหน้าที่สำคัญของนายหน้าประกันภัยต่อ
- จัดหาบริษัทประกันภัยและหรือบริษัทรับประกันภัยต่อ
  - วิเคราะห์ความเสี่ยงภัย
  - ประสานงานหากเกิดความเสียหาย
  - ถูกทุกข้อ

96. หลักเกณฑ์ที่สำคัญของธุรกิจประกันภัยระหว่างผู้เอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อคือข้อใด
- หลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายที่แท้จริง
  - หลักส่วนได้เสียในเหตุที่เอาประกันภัย
  - หลักสุจริตต่อกันอย่างยิ่ง
  - ถูกทุกข้อ
98. Co-Insurance หมายถึง
- การที่หลาย ๆ บริษัทรับประกันภัยในภัยรายเดียวกัน
  - การที่บริษัทรับประกันภัยรับประกันภัยแทนบริษัทอื่น ๆ
  - การรับประกันภัยที่บริษัทใดบริษัทหนึ่งออกกรมธรรม์รับประกันภัยแต่ผู้เดียว
  - ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง
97. การทำสัญญาประกันภัยต่อที่กำหนดเป็นกึ่งเท่า (Line) ของการรับเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention) เรียกว่า
- Excess of Loss
  - Facultative Obligatory
  - Quota Share
  - Surplus
98. การประกันภัยต่อมีกี่วิธี อะไรบ้าง
- 2 วิธี คือ เฉพาะราย กับทำสัญญาล่วงหน้า
  - 3 วิธี คือ เฉพาะราย ทำสัญญาล่วงหน้าและการรวมกลุ่ม
  - 3 วิธี คือ เฉพาะราย กำหนดสัดส่วนและไม่กำหนดสัดส่วน
  - 2 วิธี คือ กำหนดสัดส่วนและไม่กำหนดสัดส่วน
99. สัญญาที่ไม่กำหนดสัดส่วนแน่นอน (Non-Proportional Treaty) ได้แก่สัญญาใดบ้าง
- Surplus Treaty
  - Excess of Loss Treaty
  - Quota Share Treaty
  - ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.

100. การประกันภัยต่อแบบไหนที่เหมาะสมกับบริษัทประกันภัยที่เริ่มกิจการใหม่ หรือบริษัทที่มีการขยายงานอย่างรวดเร็ว
- ก. Excess of Loss Treaty
  - ข. Quota Share Treaty
  - ค. Surplus Treaty
  - ง. Facultative Obligatory Treaty
101. ข้อใดต่อไปนี่ที่เป็นการประกันภัยต่อที่มีแบบใกล้เคียงกันมากที่สุด
- ก. Surplus และ Facultative Obligatory
  - ข. Facultative และ Facultative Obligatory
  - ค. Quota Share และ Excess of Loss
  - ง. Surplus และ Stop Loss
102. คำกล่าวใดที่เหมาะสมกับการประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance)
- ก. ผู้รับประกันภัยต่อขอเดกิสระ
  - ข. ผู้เอาประกันภัยต่อขอเดกิสระ
  - ค. เป็นการประกันภัยต่อคิโดวิธีสมัครใจ
  - ง. ประหยัดค่าใช้จ่ายทั้ง 2 ฝ่าย
103. การคุ้มครองเปิด (Open Cover) เป็นการประกันภัยต่อแบบใด
- ก. สัญญาแบบเฉพาะราย
  - ข. สัญญาแบบการรวมกลุ่ม
  - ค. สัญญาแบบไม่กำหนดสัดส่วน
  - ง. สัญญาแบบกำหนดสัดส่วน
104. ข้อใดต่อไปนี่ที่ไม่ใช่ผลดีของการทำสัญญาประกันภัยต่อแบบส่วนเกิน (Surplus)
- ก. ผู้เอาประกันภัยต่อสามารถกำหนดการรับเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention) ตามที่ตนต้องการ
  - ข. ผู้เอาประกันภัยต่อเก็บเบี้ยประกันภัยไว้กับตนได้น้อยลง
  - ค. ผู้เอาประกันภัยต่อได้รับความคุ้มครองโดยอัตโนมัติ
  - ง. ถูกทุกข้อ

105. ข้อใดมิใช่เป็นเหตุผลทางเทคนิค (Technical Point of View) ที่บริษัทประกันภัยจำเป็นต้องมีการประกันภัยต่อ
- ก. คู่มครองบริษัทประกันภัยให้มีความสามารถในการชำระหนี้
  - ข. ผลบังคับตามกฎหมาย
  - ค. เป็นการพัฒนาทางด้านการเงินของบริษัทประกันภัย
  - ง. คู่มครองผู้เอาประกันภัย
106. ลักษณะของการประกันภัยต่อแบบทำสัญญาล่วงหน้า ประเภทกำหนดสัดส่วน (Proportional Treaty)
- ก. จำนวนเงินเอาประกันภัย เบี้ยประกันภัย และค่าสินไหมทดแทนเป็นสัดส่วนกันเสมอ
  - ข. เป็นการทำประกันภัยต่อที่ตกลงทำสัญญากันล่วงหน้า
  - ค. ได้แก่ การประกันภัยต่อแบบ Quota Share แบบ Surplus และแบบ Facultative Obligatory
  - ง. ถูกทุกข้อ
107. ประโยชน์ของการประกันภัยต่อ ได้แก่
- ก. ช่วยให้บริษัทประกันภัยกระจายการเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้นและสามารถรับประกันภัยรายใหญ่ ๆ ได้
  - ข. ช่วยให้ผู้ถือกรมธรรม์ประกันภัยเกิดความมั่นใจในการได้รับค่าสินไหมทดแทน
  - ค. ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนธุรกิจระหว่างบริษัทรับประกันภัย
  - ง. ถูกทุกข้อ
108. บริษัทรับประกันภัยต่อโดยอาชีพ (Professional Reinsurance Company) คือ
- ก. บริษัท ประกอบกิจประกันภัย จำกัด
  - ข. บริษัท ประกอบสุขรับประกันภัยต่อ จำกัด
  - ค. บริษัท ประกอบใจ อินชัวร์นส์ โบรกเกอร์ จำกัด
  - ง. บริษัท ประกอบการ อินชัวร์นส์ จำกัด
- 109 ผู้รับประกันภัยต่อ เรียกว่า
- ก. Ceding Company
  - ข. Reciprocal
  - ค. Insurer
  - ง. Reinsurer

114. ในการประกันภัยต่อแบบไม่กำหนดสัดส่วนแน่นอน (Non-Proportional Treaty) จำนวนค่าสินไหมทดแทนที่รับผิดชอบเอง หมายถึง
- จำนวนค่าสินไหมทดแทนซึ่งผู้รับประกันภัยต่อรับผิดชอบเอง
  - จำนวนค่าสินไหมทดแทนซึ่งผู้เอาประกันภัยต่อรับผิดชอบเอง
  - จำนวนค่าสินไหมทดแทนซึ่งนายหน้าประกันภัยรับผิดชอบเอง
  - ถูกทุกข้อ
115. การประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance) เป็นการประกันภัยต่อ โดยมีหลักสำคัญคือ ผู้เอาประกันภัยต่อต้องแจ้งภัยแต่ละภัยให้ผู้รับประกันภัยต่อพิจารณาว่าจะรับประกันภัยต่อหรือไม่ ซึ่งทำให้เกิดผลดี คือ
- ผู้รับประกันภัยต่อสามารถที่จะบอกรับหรือปฏิเสธข้อเสนอมของผู้เอาประกันภัยต่อได้
  - เหมาะสำหรับภัยที่มีลักษณะเฉพาะ (ภัยพิเศษ) ซึ่งปกติไม่ได้อยู่ในข่ายความคุ้มครองของการประกันภัยต่อประเภทสัญญา
  - เหมาะสำหรับภัยที่มีขนาดใหญ่มาก ๆ ซึ่งเกินกว่าความสามารถสูงสุดของสัญญาประกันภัยต่อประเภทสัญญาจะรับไว้ได้
  - ถูกทุกข้อ
116. ในสัญญาประกันภัยต่อจะมีเงื่อนไขกำหนดเรื่องอัตราค่าบำเหน็จตามผลกำไร (Profit Commission) ใครเป็นผู้รับเงินตามเงื่อนไขนี้
- ผู้เอาประกันภัยจะได้รับเงินตามเงื่อนไขนี้
  - ผู้รับประกันภัยจะได้รับเงินตามเงื่อนไขนี้
  - ผู้เอาประกันภัยต่อจะได้รับเงินตามเงื่อนไขนี้
  - ผู้รับประกันภัยต่อจะได้รับเงินตามเงื่อนไขนี้
117. บริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด มีสัญญาประกันภัยต่อแบบ Fire First Surplus กับบริษัท สองแสงรับประกันภัย จำกัด โดยกำหนดไว้เป็น 10 เท่า ต่อมาบริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด รับประกันอัคคีภัยโรงงาน มูลค่า 100 ล้านบาท แต่ได้เก็บจำนวนเงินที่รับเสี่ยงภัยไว้เองสำหรับโรงงานนี้ไว้ มูลค่า 1 ล้านบาท บริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด สามารถเอาประกันภัยต่อกับบริษัทตามสัญญาประกันภัยต่อ ดังนี้คือ
- ในวงเงิน 10 ล้านบาท
  - ในวงเงิน 99 ล้านบาท
  - ในวงเงิน 100 ล้านบาท
  - ไม่จำกัดวงเงินแต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท

118. การกำหนด ส่วนลดจากการประกันภัยต่อเป็นแบบ Sliding Scale นั้น จะต้องพิจารณาอะไรเป็นองค์ประกอบในการจ่ายค่าส่วนลดฯ
- ก. กำไร
  - ข. ขาดทุน
  - ค. Loss Ratio
  - ง. Profit Ratio
119. Profit Commission ตรงกับภาษาไทยว่า
- ก. ค่าบำเหน็จการประกันภัยต่อ
  - ข. ค่าบำเหน็จตามผลกำไร
  - ค. ส่วนลดการประกันภัยต่อ
  - ง. กำไรของสัญญาประกันภัยต่อ
120. Catastrophe Reinsurance คือ
- ก. การประกันภัยต่อภัยประเภทห้ันตภัย
  - ข. การประกันภัยต่อภัยจากพายุ
  - ค. การประกันภัยต่อจากไฟไหม้
  - ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง
121. บริษัท ส่งแสงประกันภัย จำกัด ทำสัญญาประกันภัยต่อ กับบริษัท ยิ่งใหญ่ รับประกันภัยต่อ จำกัด โดยกำหนดว่าบริษัท ยิ่งใหญ่รับประกันภัยต่อ จำกัด จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นต่อเหตุการณ์ครั้งหนึ่ง ๆ เฉพาะส่วนที่เกิน 500,000 บาท แต่สูงสุดไม่เกิน 1,500,000 บาท สัญญาประกันภัยต่อดังกล่าวคือ
- ก. Stop Loss
  - ข. Excess of Loss
  - ค. Quota Share
  - ง. Surplus

124. บริษัท ส่องแสงประกันภัย จำกัด ทำสัญญาประกันภัยต่อ กับบริษัท ยิ่งใหญ่รับประกันภัยต่อ จำกัด โดยกำหนดว่าบริษัท ยิ่งใหญ่รับประกันภัยต่อ จำกัด จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นต่อเหตุการณ์ครั้งหนึ่ง ๆ เฉพาะส่วนที่เกิน 500,000 บาท แต่สูงสุดไม่เกิน 1,500,000 บาท ถ้าความเสียหายของบริษัท ส่องแสงประกันภัย จำกัด เกิดขึ้นเป็นจำนวนเงิน 2,500,000 บาท บริษัท ส่องแสงประกันภัย จำกัด และบริษัทยิ่งใหญ่ รับประกันภัยต่อ จำกัด จะต้องรับผิดชอบจ่ายค่าสินไหมทดแทนอย่างไร
- ก. บริษัท ส่องแสงประกันภัย จำกัด จ่าย 1,000,000 บาท บริษัท ยิ่งใหญ่ รับประกันภัยต่อ จำกัด จ่าย 1,500,000 บาท
- ข. บริษัท ส่องแสงประกันภัย จำกัด จ่าย 500,000 บาท บริษัท ยิ่งใหญ่ รับประกันภัยต่อ จำกัด จ่าย 2,000,000 บาท
- ค. บริษัท ส่องแสงประกันภัย จำกัด จ่าย 500,000 บาท บริษัท ยิ่งใหญ่ รับประกันภัยต่อ จำกัด จ่าย 1,500,000 บาท
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง
125. นายหน้าประกันภัยต่อ คือ
- ก. บริษัท รุ่งทรัพย์ประกันภัย จำกัด
- ข. บริษัท รุ่งทรัพย์ อินชัวร์นส์ โบรกเกอร์ จำกัด
- ค. บริษัท รุ่งทรัพย์ รีอินชัวร์นส์ จำกัด
- ง. บริษัท รุ่งทรัพย์ อินชัวร์นส์ แอนด์ รีอินชัวร์นส์ จำกัด
126. การกำหนดเป็นที่เท่าของการรับเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention) ในสัญญา Surplus Treaty เรียกว่า
- ก. Line
- ข. Liability
- ค. Maximum Retention
- ง. Maximum Line
127. การกำหนดจำนวนเงินสูงสุดของสัญญาประกันภัยต่อตรงกับภาษาอังกฤษว่า
- ก. Maximum Retention
- ข. Maximum Liability
- ค. Liability
- ง. Loss

จงใช้โจทย์ต่อไปนี้ตอบคำถามในข้อ 128 ถึง 132

บริษัท สมประสงค์ประกันภัย จำกัด มีสัญญาประกันภัยต่อแผนกอัคคีภัยดังนี้

1. มีสัญญา Fire Quota Share 10% กับบริษัท น้อมรับประกันภัยต่อ จำกัด
2. มีสัญญา Fire Quota Share 40% กับบริษัท ยอดเยี่ยมประกันภัยต่อ จำกัด
3. มีสัญญา Fire First Surplus จำนวน 30 lines และกำหนดจำนวนเงินรับเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention) สูงสุดรายละเอียด 2 ล้านบาท
4. มีสัญญา Fire Facultative Obligatory กำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อสูงสุดไม่เกิน 20 ล้านบาท
5. มีสัญญา Fire Excess of Loss โดยกำหนดว่าผู้รับประกันภัยต่อจะรับผิดชอบความเสียหายส่วนที่เกิน 500,000 บาท สูงสุดไม่เกิน 1,500,000 บาท

หากบริษัท สมประสงค์ประกันภัย จำกัด ออกกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัย 200 ล้านบาท เบี้ยประกันภัย 200,000 บาท ต่อมาเกิดไฟไหม้เสียหาย 20 ล้านบาท บริษัทจะจัดการเรื่องการเอาประกันภัยต่อ จ่ายเบี้ยประกันภัยต่อ และได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยต่ออย่างไร

128. ผู้รับประกันภัยตามสัญญา Surplus จะได้รับเบี้ยประกันภัยต่อ

- ก. 60,000 บาท
- ข. 80,000 บาท
- ค. 100,000 บาท
- ง. 120,000 บาท

129. บริษัท สมประสงค์ประกันภัย จำกัด เอาประกันภัยต่อตามสัญญา Surplus เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อได้ไม่เกิน

- ก. 30 ล้านบาท
- ข. 60 ล้านบาท
- ค. 80 ล้านบาท
- ง. 100 ล้านบาท

130. ถ้าการจัดสรรการประกันภัยต่อได้มีการเอาประกันภัยต่อเต็ม ตามที่กำหนดในสัญญาของทุกสัญญา จะเหลือการเสี่ยงภัยที่จะต้องเอาประกันภัยต่อวิธีเฉพาะราย (Facultative Reinsurance) เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อทั้งสิ้น
- ก. 10 ล้านบาท
  - ข. 18 ล้านบาท
  - ค. 20 ล้านบาท
  - ง. 28 ล้านบาท
131. จากการที่เกิดไฟไหม้เสียหาย 20 ล้านบาท ผู้รับประกันภัยต่อสัญญา Surplus จะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน
- ก. 6 ล้านบาท
  - ข. 8 ล้านบาท
  - ค. 10 ล้านบาท
  - ง. 12 ล้านบาท
132. ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Excess of Loss ต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนดังนี้
- ก. ไม่ต้องจ่าย
  - ข. 200,000 ล้านบาท
  - ค. 300,000 ล้านบาท
  - ง. 400,000 ล้านบาท

จงใช้โจทย์ต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 133 ถึงข้อ 137

บริษัท พิชิตภัย จำกัด ได้มีสัญญาประกันภัยต่อดังนี้

1. สัญญา Quota Share กับบริษัทต่างประเทศ 60%
2. สัญญา Surplus จำนวน 20 lines โดยกำหนด Maximum Retention แต่ละราย เป็น 1 ล้านบาท
3. สัญญา Facultative Obligatory โดยกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงสุดไม่เกิน 10 ล้านบาท
4. สัญญา Excess of Loss กำหนดให้ผู้รับประกันภัยต่อรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้น แต่ละครึ่งในส่วนที่เกิน 400,000 บาท สูงสุดไม่เกิน 600,000 บาท อัตราเบี้ยประกันภัยต่อเป็น 1% ของ Gross Net Retained Premium Income

หากบริษัทได้ออกกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย ซึ่งเป็นภัยโดดเดี่ยวรายหนึ่ง

โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัย 300 ล้านบาท และเบี้ยประกันภัย 600,000 บาท ต่อมาเกิดไฟไหม้เสียหาย 120 ล้านบาท บริษัทจะจัดการเรื่องการเอาประกันภัยต่อจ่ายเบี้ยประกันภัยต่อ และได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยต่ออย่างไร

133. บริษัท พิชิตภัย จำกัด จะต้องเอาประกันภัยต่อตามสัญญา Surplus เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อได้ไม่เกิน

ก. 1 ล้านบาท

ข. 20 ล้านบาท

ค. 80 ล้านบาท

ง. 180 ล้านบาท

134. ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Quota Share จะได้รับเบี้ยประกันภัยต่อ

ก. 2,000 บาท

ข. 20,000 บาท

ค. 40,000 บาท

ง. 360,000 บาท

135. จากการที่เกิดไฟไหม้เสียหาย 120 ล้านบาท ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Excess of Loss ต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนดังนี้

ก. ไม่ต้องจ่าย

ข. 400,000 บาท

ค. 1 ล้านบาท

ง. 2 ล้านบาท

136. จากการที่เกิดไฟไหม้เสียหาย 120 ล้านบาท ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Quota Share ซึ่งรับประกันภัยต่อไว้เต็มตามจำนวนที่กำหนดในสัญญา จะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน

ก. 400,000 บาท

ข. 8 ล้านบาท

ค. 72 ล้านบาท

ง. ไม่มีคำตอบที่ถูกต้อง

137. ถ้าการจัดสรรการประกันภัยต่อได้มีการเอาประกันภัยต่อ ตามที่กำหนดในสัญญา ของทุกสัญญาจะเหลือการเสี่ยงภัยที่จะต้องเอาประกันภัยต่อวิธีเฉพาะราย (Facultative Reinsurance) เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อทั้งสิ้น
- ก. 1 ล้านบาท
  - ข. 20 ล้านบาท
  - ค. 180 ล้านบาท
  - ง. 79 ล้านบาท

จงใช้โจทย์ต่อไปนี้ตอบคำถามในข้อ 138 ถึงข้อ 142

บริษัท รุ่งประกันภัย จำกัด ได้มีสัญญาประกันภัยต่อดังนี้

1. สัญญา Quota Share กับบริษัทต่างประเทศ 40%
  2. สัญญา Surplus จำนวน 20 lines โดยกำหนด Maximum Retention แต่ละราย เป็น 2 ล้านบาท
  3. สัญญา Facultative Obligatory โดยกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงสุดได้ไม่เกิน 20 ล้านบาท
  4. สัญญา Excess of Loss กำหนดให้ผู้รับประกันภัยต่อรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้น แต่ละครั้งในส่วนที่เกิน 400,000 บาท สูงสุดไม่เกิน 1,600,000 บาท อัตรา เบี้ยประกันภัยต่อเป็น 1% ของ Gross Net Retained Premium Income
- หากบริษัทได้ออกกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย ซึ่งเป็นภัยโดยเดี่ยวรายหนึ่ง มีจำนวนเงินเอาประกันภัย 300 ล้านบาท และเบี้ยประกันภัย 3,000,000 บาท ต่อมาเกิดไฟไหม้เสียหาย 120 ล้านบาท บริษัทจะจัดการเรื่องการเอาประกันภัยต่อ จ่ายเบี้ยประกันภัยต่อ และได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนอย่างไร
138. บริษัท รุ่งประกันภัย จำกัด จะต้องเอาประกันภัยต่อตามสัญญา Quota Share เป็นจำนวนเงิน เอาประกันภัยต่อทั้งสิ้น
- ก. 100 ล้านบาท
  - ข. 120 ล้านบาท
  - ค. 189 ล้านบาท
  - ง. 180 ล้านบาท

139. ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Surplus จะได้รับเบี้ยประกันภัยต่อเป็นจำนวน
- ก. 100,000 บาท
  - ข. 200,000 บาท
  - ค. 300,000 บาท
  - ง. 400,000 บาท
140. จากกาที่เกิดไฟไหม้เสียหาย 120 ล้านบาท ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Surplus ซึ่งรับประกันภัยต่อไว้เต็มตามจำนวนที่กำหนดในสัญญา จะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน
- ก. 2 ล้านบาท
  - ข. 7.2 ล้านบาท
  - ค. 18 ล้านบาท
  - ง. 48 ล้านบาท
141. ถ้าการจัดสรรการประกันภัยต่อได้มีการเอาประกันภัยต่อเต็มตามจำนวนในสัญญา ของทุกสัญญา จะเหลือการเสี่ยงภัยที่จะต้องเอาประกันภัยต่อวิธีเฉพาะราย (Facultative Reinsurance) เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อทั้งสิ้น
- ก. 118 ล้านบาท
  - ข. 108 ล้านบาท
  - ค. 221 ล้านบาท
  - ง. 222 ล้านบาท
142. ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Facultative Obligatory จะได้รับเบี้ยประกันภัยต่อ และจ่ายค่าสินไหมทดแทน จำนวน
- ก. 200,000 บาท และ 8 ล้านบาท
  - ข. 200,000 บาท และ 18 ล้านบาท
  - ค. 180,000 บาท และ 8 ล้านบาท
  - ง. 180,000 บาท และ 18 ล้านบาท

จงใช้โจทย์ต่อไปนี้ตอบคำถามในข้อ 143 ถึงข้อ 147

บริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด มีสัญญาประกันภัยต่อแผนกอัคคีภัยดังนี้

1. มีสัญญา Fire Quota Share 20% กับบริษัท มั่งมีรับประกันภัยต่อ จำกัด
2. มีสัญญา Fire Quota Share 40% กับบริษัท ทวีสินรับประกันภัยต่อ จำกัด
3. มีสัญญา Fire First Surplus จำนวน 30 lines และกำหนดจำนวนเงินรับเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention) สูงสุดรายละ 2 ล้านบาท
4. มีสัญญา Fire Facultative Obligatory กำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อสูงสุดไม่เกิน 40 ล้านบาท
5. มีสัญญา Fire Excess of Loss โดยกำหนดว่าผู้รับประกันภัยต่อจะรับผิดชอบความเสียหายส่วนที่เกิน 500,000 บาท สูงสุดไม่เกิน 1,500,000 บาท

หากบริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด ออกกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัย 400 ล้านบาท เบี้ยประกันภัย 4,000,000 บาท ต่อมาเกิดไฟไหม้เสียหาย 20 ล้านบาท บริษัทจะจัดการเรื่องการเอาประกันภัยต่อ จ่ายเบี้ยประกันภัยต่อ และได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยต่ออย่างไร

143. บริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด จะต้องเอาประกันภัยต่อตามสัญญา Quota Share กับบริษัท ทวีสินรับประกันภัยต่อ จำกัด เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยทั้งสิ้น
  - ก. 20 ล้านบาท
  - ข. 60 ล้านบาท
  - ค. 80 ล้านบาท
  - ง. 180 ล้านบาท
144. ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Surplus จะได้รับเบี้ยประกันภัยต่อ
  - ก. 400,000 บาท
  - ข. 600,000 บาท
  - ค. 800,000 บาท
  - ง. 1,600,000 บาท
145. บริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด เอาประกันภัยต่อตามสัญญา Facultative Obligatory เป็นจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อได้ไม่เกิน
  - ก. 30 ล้านบาท
  - ข. 40 ล้านบาท
  - ค. 60 ล้านบาท
  - ง. 80 ล้านบาท

146. ผู้รับประกันภัยต่อวิธีเฉพาะราย (Facultative Reinsurance) จะต้องคุ้มครองเป็นจำนวนเงินเท่าใด
- 40 ล้านบาท
  - 58 ล้านบาท
  - 60 ล้านบาท
  - 80 ล้านบาท
147. จากการที่เกิดไฟไหม้เสียหาย 20 ล้านบาท ผู้รับประกันภัยต่อสัญญา Surplus จะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน
- 3 ล้านบาท
  - 4 ล้านบาท
  - 8 ล้านบาท
  - 10 ล้านบาท

จงใช้โจทย์ต่อไปนี้ตอบคำถามในข้อ 148 ถึงข้อ 152

บริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด มีสัญญาประกันภัยต่อแผนกอัคคีภัยดังนี้

- มีสัญญา Fire Quota Share 20% กับบริษัท มั่งมีรับประกันภัยต่อ จำกัด
- มีสัญญา Fire Quota Share 40% กับบริษัท ทวีสินรับประกันภัยต่อ จำกัด
- มีสัญญา Fire First Surplus จำนวน 30 lines และกำหนดจำนวนเงินรับเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention) สูงสุดรายละ 2 ล้านบาท
- มีสัญญา Fire Facultative Obligatory กำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อสูงสุดไม่เกิน 40 ล้านบาท
- มีสัญญา Fire Excess of Loss โดยกำหนดว่าผู้รับประกันภัยต่อจะรับผิดชอบความเสียหายส่วนที่เกิน 500.000 บาท สูงสุดไม่เกิน 1.500.000 บาท

หากบริษัท รุ่งเรืองประกันภัย จำกัด ออกกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัย 400 ล้านบาท เบี้ยประกันภัย 4.000.000 บาท ต่อมาเกิดไฟไหม้เสียหาย 20 ล้านบาท บริษัทจะจัดการเรื่องการเอาประกันภัยต่อ จ่ายเบี้ยประกันภัยต่อ และได้รับเงินค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยต่ออย่างไร

148. ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Surplus ต้องคุ้มครองตามสัญญาประกันต่อเป็นจำนวนเงินเอาประกันต่อ
- ก. 20 ล้านบาท
  - ข. 80 ล้านบาท
  - ค. 80 ล้านบาท
  - ง. 160 ล้านบาท
149. บริษัท มั่งมีรับประกันภัยต่อ จำกัด จะได้รับเบี้ยประกันภัยต่อตามสัญญา Quota Share 20%
- ก. 400,000 บาท
  - ข. 600,000 บาท
  - ค. 800,000 บาท
  - ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง
150. ผู้รับประกันภัยต่อวิธีเฉพาะราย (Facultative Reinsurance) จะได้รับเบี้ยประกันภัยต่อเป็นจำนวนเท่าใด
- ก. 400,000 บาท
  - ข. 580,000 บาท
  - ค. 600,000 บาท
  - ง. 800,000 บาท
151. จากการที่เกิดไฟไหม้เสียหาย 20 ล้านบาท ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Facultative Reinsurance ต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน
- ก. 2.9 ล้านบาท
  - ข. 3.0 ล้านบาท
  - ค. 3.9 ล้านบาท
  - ง. 4.0 ล้านบาท
152. ผู้รับประกันภัยต่อตามสัญญา Excess of Loss จะต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนดังนี้
- ก. ไม่ต้องจ่าย
  - ข. 200,000 บาท
  - ค. 300,000 บาท
  - ง. 400,000 บาท